

ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК

50
ДИНАРА
1952

Година XXVIII
БРОЈ 811
15. јул 1967.

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Dan
BARRY

ФЛАШ ГОРДОН

ПРОНАЛАСЦИ

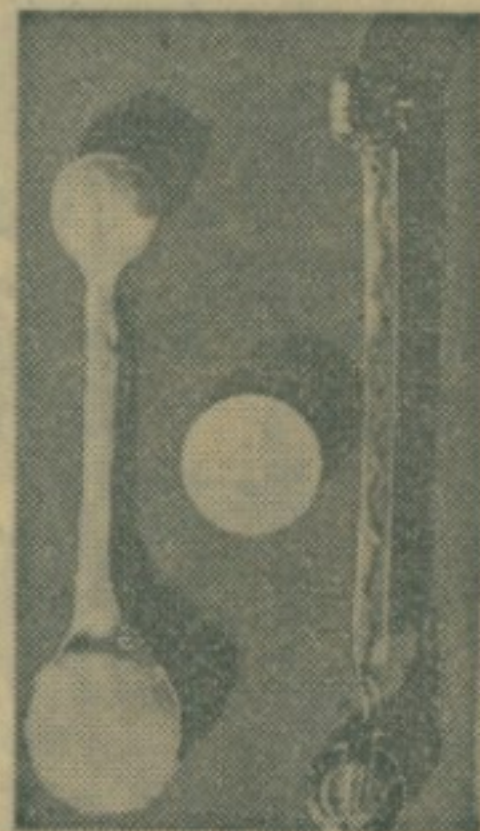

МРКВА И БУКА

Смета вам бука? Поједите неколико сирових шаргарепа сваког дана па ћете је лакше подносити. Јапански физиолози су на основу читавог низа експеримената утврдили да је разлог претеране осетљивости на буку — авитаминоза. Организам почиње да појачано губи витамин В₁₂. Због тога јапански научници саветују свима онима који раде и живе у средини где има много буке да једу шаргарепу и јаја и да пију млеко. Витамин В₁₂ којег има у овим намирницама учиниће да вам бука мање смета.

ПОМОЋ СРЦУ

Уз помоћ техничара амерички медицински стручњаци конструисали су минијатурни радио-пријемник (ради уређаја крај њега је стављена таблета аспирина) који се, обавијен органским заштитним

слојем, „уграђује у болесниково тело. Апарат служи за примање „наређења“ једног електронског уређаја који код болесника са slabим срцем регулише ритам рада срчаног мишића.

КУЋЕ ОД СУМПОРА

У Француској се већ дуже време врше занимљиви опити чији је циљ: употреба сумпора као грађевинског материјала.

Врео сумпор помеша се са стакленим влакном и охлади. На тај начин добија се веома отпоран, сјајан материјал који не пропушта влагу и хладноћу. Од овог материјала веома се једноставно израђују блокови за спољашње зидове грађевина. Блокови се састављају раствором сумпорне киселине.

У ОВОМ БРОЈУ:

ЦРТИЦЕ ИЗ НОВ
РОМЕЈ ЈЕ ГЛЕДАО СВОЈ ПОРАЗ
ШТА ЗНАМО О ДЕЗУ
ПОПАЗЕВИ ДОЖИВЉАЈ
ДЕСЕТОГОДИШЊИ ПОЛИЦИЈСКИ
ИНСПЕКТОР
НАГРАЂЕНИ ДЕЧЈИ ЦРТЕЖИ
ПРИЧА
ШАХ
АНЕКОТЕ
СПОРТ
ПИСМА ЧИТАЛАЦА
ВЕСТИ

Малишан

ТУЖНО ДЕТИЊСТВО — ИНСПИРАЦИЈА ЗА РОМАН

Име које ће касније бити тако познато.

Малишан је имао добро срце и воље. Али није имао среће. У шеснаестој години, сиромаштво његових родитеља приморало га је да прекине школовање, иако је добро рчио. Морао је да зарађује за живот. Постао је надзорник у једном колеџу, или, боље рећи потрчко. Било је то страшно. Сувише млад, сувише сиромашан, сувише скроман, служио је професорима за презир а ђацима за подсмех. Он није уливао поштовање, остао је и даље сироти малишан.

У Лионском колеџу 1849. године сам, је један мали, деветогодишњи дечак тужних и мало кратковидних очију носио уместо ђачке одеће радничку кошуљу на чуђење и смех остале деце.

Дечак је био тужан, јер је недавно напустио свој родни град Ним, у коме је његов отац банкротирао. Малишан је често мислио на фабричку башту у којој је био саградио колибницу, испод платана окружену цветовима нара које је волео да бере.

Овде, у Лиону, све је било црно и тужно. Осетио се изгубљен, сувише мали и тако неспретан.

У колеџу је био још горе. Професор га није волео и никад га није прозвао по имену. Презриво би му се обратио:

— Реци ти, тамо, малишане.

„Малишан! Каква злоба! Па зар и он као остала деца није имао своје име! Како да не! Звао се Алфонс! Да, Алфонс Доде.

Међутим, не остаје се увек потрчко. Малишан долази у Париз где се бори противу беде и тешкоћа. Пун је великих планова за будућност, па зар није песник? Најзад, после тешкоћа долази и радост. Издавачи му објављују књигу „Писма из мог млина“. Био је то велики успех.

Али он и поред успеха никако не може да заборави тешко детињство и понижавајући надимак „Малишан“. И он пише нову књигу и назива је „Малишан“. У њој ће верно при-

казивати живот малишана, односно свој. То се догодило тачно пре сто година — 1867. године књига је издата и доживела је огроман успех. И у свим школама ван Француске у којима се учи француски језик „Малишан“ је прва лектира оних који тек улазе у тајне и лепоте матерњег језика Алфонса Додеа.

АНЕГДОТЕ

У духу Фернандела

Шетајући Јелисејским пољима у Паризу познати глумец Фернандел застао је пред једним киоском да купи вечерње новости. Кад је хтео да плати, видео је да није понео новац. То је приметила продавачица и љубазно му рекла:

- Ништа не мари, платићете сутра, господине Фернандел.
- Хвала, али ако ноћас умрем?
- Ни онда неће бити велика штета — одврати добродушно жена.

Свећа њо Геџеовој њоруџбини

Када је једном Гетеу досадило да скида гар са фитиља лојане свеће (то се вршило нарочитим штапаљкама), написао је проналазачима:

„Ако хоћете нешто да пронађете корисно, онда измислите такве свеће с којих неће морати да се скида гар“.

Поруџбина великог песника остварила се тек после пола века. Пронађена је стеаринска свећа са усуканим фитиљем који се услед тога што је био усукан, савијао и падао у центар пламена и сагоревао.

Није лако ујодити свећу

У почетку своје каријере немачки глумец Курт Јиргенс пушио је дебелу цигару. С њим у купеу седео је неки постарији човек, који се стално дурно. Напослетку је рекао:

- Господине, пушење није здраво!
- Којешта — насмеја се гласно. Јиргенс — Ово ми је већ пета цигара а није ми позлило.
- Вама није, али мени јесте.

Ripley's — Веровали или не!

НЕОЧЕКИВАНА ПОБЕДА

ДВА МАЛА БРОДА КОЗИМАДУ КОМАНДО — ВАЛА БРАКА МАКСИМИЛИЈЕН И ГАРРИЈЕЛ АВОС И КОЈА СУ ПЛОВИЛА ПОД МАЛТЕШКОМ ЗАСТАВОМ

ОУКОВИЛА СУ С 50 ТУРСКИХ ГАЛИЈА. ПОСЛЕ БОЈА КОЈИ ЈЕ ТРАЈАО ЦИТАВ ДАН НА МЕСТУ БИТКЕ НИЈЕ ОСТАО НИЈЕДАН НЕОШТЕКЕН ТУРСКИ БРОД СПОСОБАН ЗА ПЛОВИДУ ДОК СУ ОБА БРОДА БРАКЕ АВОС НАСТАВИЛА ПУТ

ЕГИПАТСКИ БУМЕРАНЗИ

У ТУТАНКАМОНОВОМ ГРОБУ ИДЕНИ СУ БУМЕРАНЗИ КОЈИ СУ СЕ БАСЕНИ, БРАКАЛИ ПРЕД НОГЕ ОНОМ КО ИХ ЈЕ ВАЦИО — ВАШ КАО И БУМЕРАНЗИ АУСТРАЛИСКИХ ДОМОРОДАЦА

ТИМОТИ РАЈЕН

УМРО 1814. ИМА 1000 НАСЛИНА ДА СЕ ОКРАТЕ НАШИ ДАНИ И НИКО НИЈЕ ПОШТЕЊЕН СМЕРТИ. УВОД ЈЕДНЕ ПСЕЈЕ ЗАСТАВИО ЈЕ МОЈ СМРТНИ ДАХ

СТАВЉИКА СУЦЛОКРЕТА ВИСОКА 4 МЕТРА И ОА 46 ЦВЕТОВА ИЗРАСЛА ЈЕ У ВРТУ ЕДВАРДА АРЕНХОЛТА ИЗ ОРИПОРТА (САД)

ШАРЛ БОДЛЕР (1821-1867) ЧУВЕНИ ФРАНЦУСКИ ПЕСНИК БОЈИО ЈЕ СВОЈУ КОДУ ЗЕЛЕНО

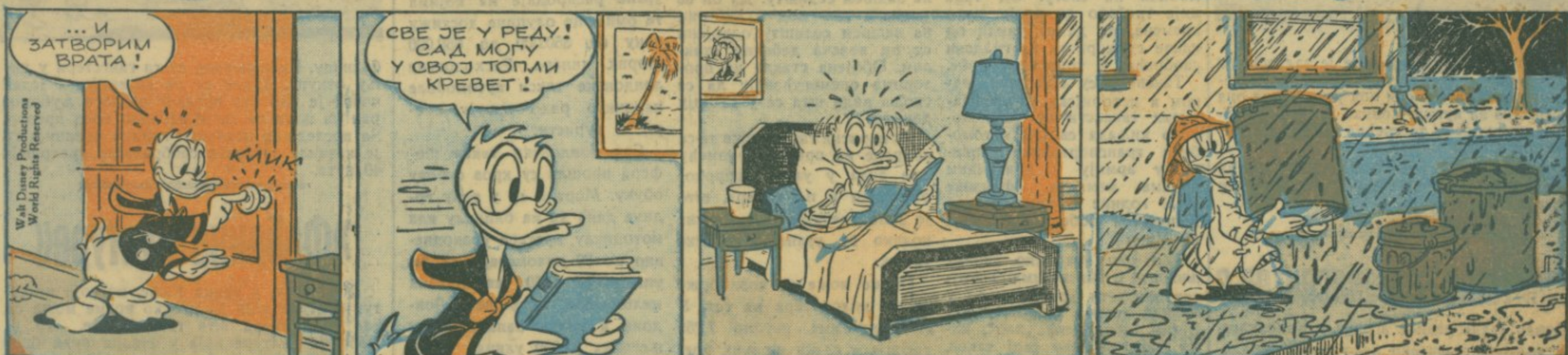
ЗНАК ДОСТОЈАНСТВА

ОВЕШТЕНИКА У ПРЕКОЛУМ-БОВСКОМ МЕКСИКУ БИЛА ЈЕ ТИЈВА УКРАШЕНА ТИРСИЗИМА

WALT DISNEY

ПАЈА ПАТАК

СПОРТ

ЖАВОТИНСКИ

Леонид Жавотински висок је 1,90 метар, а тежак 195 килограма. Руке овога чина толико су јаке да је на такмичењу за светско првенство у дизању терета, у источном Берлину, подигао изнад главе 218 килограма. То је био подухват који досад нико на свету није извео. Том приликом он је потукао и свој властити светски рекорд за 0,5 килограма.

Пре неколико година нико није веровао да се може подићи 218 килограма, а ето, Жавотински је то успео. Године 1935. Француз Ригуло постигао је светски рекорд у олимпијском тремечу са тоталом од 385 килограма. Тада се о томе говорило као о нечем крајњем и да тотал

ЦИНОВИ — АЛИ НЕ ИЗ БАЈКЕ

НАЈЈАЧИ НА СВЕТУ

АНДЕРСОН

од 400 килограма нико неће постићи. Међутим, 1947. године — 12 година доцније — амерички Црнац Девис постигао је тотал од 455 килограма, а 1953. године амерички колос Андерсен повисио је тај тотал на 512 килограма. Године 1964. Рус Власов је постигао тотал од 570 кило-

грама, али га је 1964. на олим пијади у Токију потукао његов земљак, двадесет деветогодишњи син земљорадника из Украјине, — Леонид Жавотински, који је веома лако постигао укупну тежину од 587,7 килограма. У Софији, 21. јуна ове године Жавотински је постигао резултат од 590 килограма.

Невероватан напредак у тим, готово невероватним успесима, постигнут је захваљујући дугом тренингу и развијању мишића, затим систематском раду на научној основи. Савремени човек може сам да развије своје мишиће помоћу разних апарата. Сви спортисти треба да јачају и вежбају своје мишиће, а никоме није тако потребно као онима који дижу тешке терете. Они нарочито морају да обрате пажњу да ојачају мишиће ногу, специјално мишиће бутине и ливца, јер су ти мишићи приликом дизања терета најоптерећенији. Оптерећени су исто тако и мишићи рамена, кичменог стуба и руку.

Жавотински је почео да диже терете када је имао 16 година. Тада је био тежак 90 килограма. Иначе, овај снажни див има веома мирољубиво занимање он је — учитељ.

ДЖОН ДЕВИС

Уређује: Паја Патак

Ква Ква!

И ОА ЗА ГОРЕ

Паја Патак пожалио се једној коминисији како главу не диже од посла, односно од прања рубља које забрању његови немирни сестрићи.

— Маните — ни код мене није ништа боље. Јуче сам чак морала да оперем трочину дечака док сам видела који је од њих мој син.

Одговор је ТОЧАН

Учитељ објашњава ђацима шта је проста, а шта проишрена реченица и каже: — Врата су отворена — то вам је проста реченица. — А врата и прозор су отворени — да ли знате шта је то? — То је промаја — брзоплето одговори Влаја.

САМО ТОЛИКО

Пера Ждера који је име добио због велике љубави према јелу, разболео се и лекар га послао у болницу. Међутим, кад год је време ручку или вечери Пера заке-ра и малтретира болничарку тврдећи како је храна блу-тава. Кад је овој досадило

Тачно тако

Учитељица на часу објашњава ђацима како се пишу писма и да би видела да ли су је разумели она им каже: — Напишите ми за домаћи задатак писмо у коме захваљујете неком на поклону.

Сутрадан, приликом читања задатка, запао јој је за око Влајин задатак: — Драга учитељице, мново вам хвала што сте ме научили свему што сте знали.

И пове и јоре

— Шта да ти кулим за рођендан? — пита Мини малог Мишу.

— Трубу.

— Па имам већ једну! — зачуди се Мини.

— Имам, али ујка Мики ми сваког дана даје за сладо лед да не дувам у њу. Зато ми треба друга у коју ћу моћи да трубим.

СПОРТ

Људи све мање воле мед

У свету је све мање пчела и људи који се бава њиховим гајењем. Најочигледнији пример је Швајцарска. Од 1945. до 1966. број кошница пао је од 400.000 на 220.000, а број пчелара од 43.000 на 17.500. Узрок томе је тај што се мед све мање користи као храна, а пчеле умиру све више због прскања и запрашивања инсектицидима.

Никад више

Продавац дувана Хилдинг Естман из Вестервика у Шведској пуних 20 година продава је лозове шведске државне лутрије. Од незнатне провизије увек би одвајао новац да би могао за себе да задржи неколико срећака, од којих му ниједна није донела неки већи згодитак. Недавно је старом продавцу дошао један купац, који је пропустио да на време узме срећку, и замолио га да

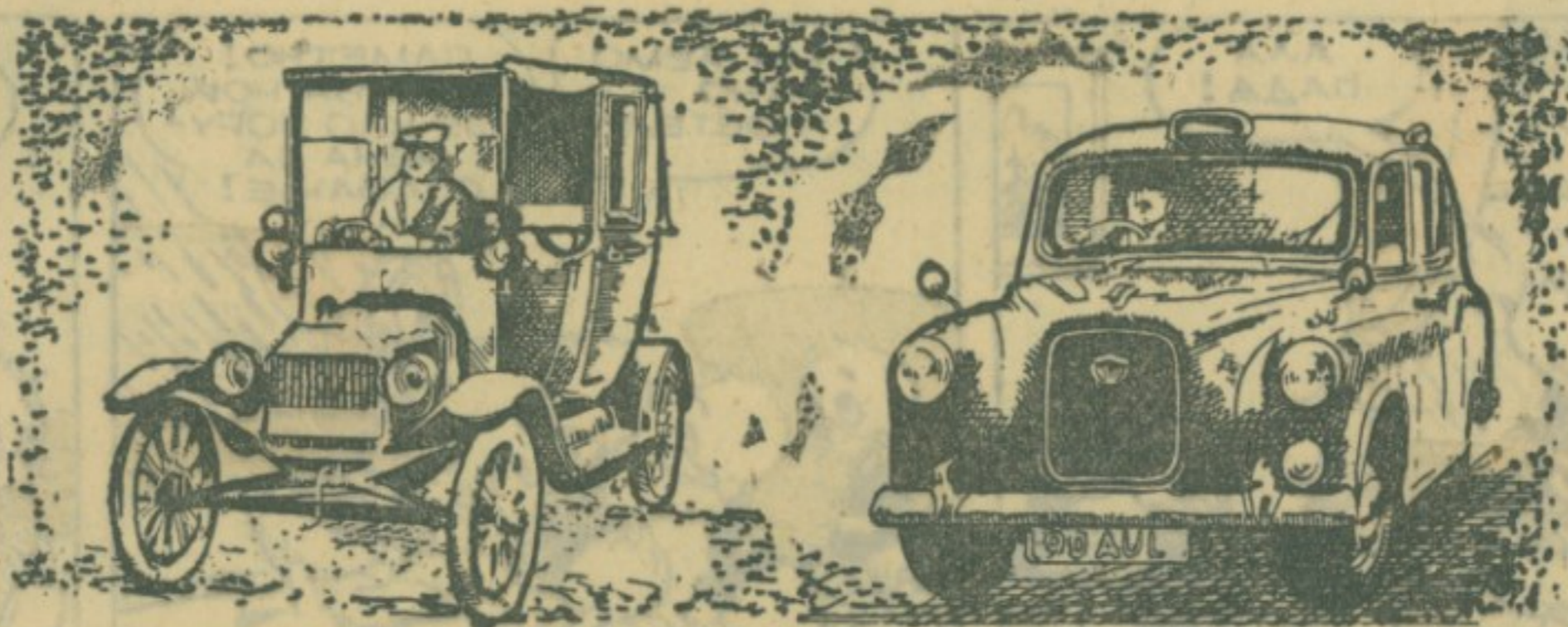
му уступи неку од оних које је задржао за себе. Естман се саветовао са својом женом; она је пристала али под условом да она издвоји лоз за купца. Колико једа после извлачења — управо та срећка добила је згодитак од 50.000 круна.

Супружници Естман заклили су се да никада више никоме неће уступити ниједан од својих лозова.

Васпитање и преваспитање

Домар једне велике зграде у Копенхагену у којој је смештено неко велико надлештво, истакао је на улазу таблу на којој пише: „Молим, тихо затварајте врата. Само неваспитани људи дозвољавају себи слободу да валупе врата.“

Примећено је да од тог времена и службеници и странке пажљиво затварају врата за собом.

ПРВИ ТАКСИ АУТОМОБИЛИ...

На дан 23. марта 1907. године у 7,55 минута ујутру, седамнаест кабриолета са таксиметрима напустили су гаражу Генералне компаније такси аутомобила Лондона и загремели низ Брокстон улице.

То су били први такси аутомобили на свету. Од тада није требало да прође дуго времена, па да се увиди од какве су користи за градски саобраћај и транспорт робе.

Таксисти су одиграли једном и историјску улогу. Париски таксисти су са неколико хиљада својих аутомобила транспортовали француску армију у критичним данима немачке офанзиве 1915. године и тиме анигили допринели победи Француза на Марни.

Ево још неколико занимљивости о таксистима. Токијски таксисти држе рекорд у брзини вожње улицама. Међутим, лондонски „каб“, како Енглез именују свој такси, већ 40 година се упорно противи свим променама. Димензије данашњих таксија у Лондону остале су скоро исте као и димензије првих таксија из Брокстон улице. Код њих је кров изнад седишта толико висок да енглезки центлмен са цилин-

дром не мора да се сagne. Лондонски такси по запремини и облику подсећају на фијакере из старих времена. Врата су велика, а чистоћа је у таксијима беспрекорна. Возач не сме да има огледалце да не би дошао у искушење да посматра шта раде они на задњем седишту. Да би се осећали као код куће, они на задњем седишту одвојени су од возача дебелим стаклом. Обојена стакла на прозорима онемогућавају да се споља види шта се у таксију дешава.

Лондонски такси може да се покрене на простору између два зида у улици широјој око осам и по метара, што је врло значајно када се зна колико су узане лондонске улице.

Он не може да вози брже од 96 километара на сат. У Лондону има укупно 7.250 таксија и сваки од њих превали годишње 80.000 километара.

Мотор и каросерија лондонских таксија сваке године се генерално прегледају. После десет година, за које време такси просечно превали

800.000 километара, врши се потпуни ремонт, а потребно је нарочито одобрење да и даље може да се користи. Међутим неупотребљиви лондонски такси још није сазрео за отпад. Организују се јавне распродаје на којима те омиљене олупине достижу цену од 350.000 до 650.000 старих динара. Расходване лондонске такси аутомобиле нарочито радо купују амерички туристи.

Сви лондонски такси шофери прошли су кроз сурову обуку. Морали су у току године дана да на бициклу или мотоциклу крстаре свакодневно по 80 километара да би упознали 1.860 квадратних километара површине Лондона и знали напамет свих његових 39.000 улица.

За време рата 400 лондонских таксија је реквизирано и наоружано митраљезима за борбу против немачких падобранаца, а 2.000 других таксија употребљено је за борбу против пожарара.

ТВРДОГЛАВИ АРЧ

Године 1922. у Енглеској су сви сатови по службеној наредби били померени за 20 минута напред. Али неки Артур Арч, који сада има 90 година, није хтео ни да чује за то. Он је сматрао да нико нема права да му одузме тих 20 минута. Он и данас живи по старом времену. За 44 године њега су 6 пута отпуштали с посла због систематског закашњавања, али он није попуштао.

Хронични несрећник

Џон Смит, студент из Вирџиније, сматра се за најнесрећнијег човека у Америци. Иначе, он је врло скроман младик. Има свега 21 годину, али је већ полоумо обе ноге и руке. Затим, пењући се уз степенице, повредио је кичму. После тога преп му је пао с крова на рамена и он је морао да иде у

болницу. Киднаповали су га гангстери у циљу откупа. Тукле су га силеџије, а један човек је био без икаквог разлога љубоморан на њега па га је избацио кроз прозор. За последњих неколико година полиција га је казнила за разне саобраћајне прекршаје 40 пута.

»Фабрика културе«

У Паризу, у улици Кафе, постоји институт културе који за кратко време може од вас да направи шта год желите. То је фабрика културе која у ствари нуди брзо стицање општег образовања. Потребна је „маленкост“: треба се претплатити на „Метод АБЦ“. За два месеца АБЦ може од вас да направи правог уметника било ког правца. Ако хоћете да останете књижевник, без обзира имате ли дара или не, методом АБЦ брзо ћете успети да пишете романе. Ако пак желите да се ваши романи и штампају, онда уз додатну цену можете и то постићи.

КОНКУРС КОНКУРС

ЗА ОШТРОУМНЕ

Пета тура нашег конкурса за оштроумне знатно се разликује од претходне четири. Овог пута дајемо само два задатка, јер су нешто тежи од претходних. Да се не уплашите: задаци су, као што смо казали, тежи од претходних, али нису тежки.

Ако сте у нашем листу пратили рубрику „Будите детектив“ неће вам бити тешко да решите задатак који смо назвали „Кријумчар“. Он је у стилу објављених детективских прича-загонетки у којима се, као главна личност, појављује инспектор Вернер.

Други задатак је само на изглед тежак. Ево у чему се састоји: од речи које дајемо треба саставити причу-анегдоту. Треба употребити све речи у истом облику у којем их ми дајемо. Вама препуштамо да их „сложите“ у причу и да ставите знаке интерпункције. Задатак смо вам олакшали тиме што је та прича-анегдота већ била у целини, објављена у једном од бројева „Политикиног забавника“, и то не тако давно: у последњих пет месеци.

Награде су исте као и до сада: књиге. И број награда је исти — пет.

Сви учесници конкурса треба, као и досад, да наведу књигу коју би желели као награду. Напомињемо да ћемо изаћи у сусрет свакој жељи сем оних које се односе на криминалне романе и на разну шунд-литературу. Уколико се догоди да нам стигне ваше тачних одговора, добитнике ће одредити жреб. Потребно је одговорити на оба задатка.

Имена добитника као и тачне одговоре објавићемо у броју од 12. августа а последњи рок за пријем ваших одговора је закључно 5. август.

КРИЈУМЧАР

— Већ дуго сумњамо да се спектору Вернеру. — Ремер Ханс Ремер бави кријумчарењем, али досад нисмо успели да га у томе ухватимо — саопштно је наредник Фритин-

индиција готово смо сигурни да он са сваког путовања донесе извесну, додуше не велику, количину хероина. Царинска контрола досад није дала никакве резултате. Ремер увек путује с малим несесером. Ја сам, ево саставио списак предмета које он обично носи са собом...

Инспектор Вернер се задубио у пружени лист хартије:

„Пижама, две кошуље, апарат за бријање (обичан), жилети, сапун за бријање, туба зубне пасте, тоалетни сапун, боцица колоњске воде, убрус, две „зихернаде“, четкица за ноште, чешаљ, четка за косу,

Где? До каквог је закључка дошао инспектор Вернер?

САСТАВИТЕ ПРИЧУ

старог	старцу	купи	пре	ја
излази	елегантно	срећно	своју	то
сопствену	улазним	кажеш	њeга	си
кућом	сусрет	аутомобил	се	ти
младић	упућује	кућу	из	да
оче	одевен	десет	се	за
аутомобил	човек	где	који	сам
дуван	млади	дуван	је	у
град	обраћа	послао	син	се
граду	изисао	имам	му	на
луксузан	повијајем	нашао	зар	то
усамљеном	годину	добар	не	шта
вратима	лулу	остао	ме	ти
дрвосече	посао	пред	у	ти
зауоставља	о женио	кога	сам	је

РЕЗУЛТАТИ КОНКУРСА

КОНКУРС ЗА ОШТРОУМНЕ

Са сваком туром нашег малог конкурса за оштроумне повећава се број читалаца који у њему учествују. Али, док су у последњој тури готово сви примљени одговори били тачни, у овој је тачних одговора било само нешто више од половине. Поред тога, многи читаоци одговорили су само на једно питање, и то оно које се односило на књижевника Хемингвеја и његово дело „Старац и море“. Због тога упозоравамо будуће учеснике нашег конкурса да треба одговорити на сва постављена питања (у данашњој тури има два задатка).

Многи читаоци су на наш задатак „Морепловци“ одговорили да крманош Токић држи у руди животињу из реда полумајмуна повнату под називом „авет“ и да је према томе поред острва Галапагос и Новог Зеланда посетио Малајска острва. Пошто је на онако малом цртежу заиста тешко разликовати лемура од авети то смо и ове одговоре узели као тачне.

Ево тачних одговора:

Морепловац

Брод на којем је плови крманош Токић посетио је острва (Галапагос (одатле је крманош узео циновску корњачу), Нови Зеланд (то је постојбина птице киви) и Мадагаскар (са овог великог острва понео је једног лемура).

Природа и наука

Ултразвучном локацијом у природи се служи слепи миш.

Из једне књиге

Фрагмент је узет из чувене новеле Ернеста Хемингвеја „Старац и море“.

А ево и добитника у четвртој тури нашег конкурса:

1. Душко Перих, Тузла, Тузланског одреда 14/III
2. Душан Рачевски, Скопље, Боте Ботевски 4
3. Владислав Мамузић, Суботица, В. Мајаковског 3
4. Борислав Ђукановић, Београд, Костољачка 56
5. Ђорђе Рех, Бор, ул. 7. јули 29/1

Награде читаоцима ван Београда послаћемо поштом, а добитник из Београда може лично да је подигне у редакцији „Политикиног забавника“ Цетињска 1/IV, сваког дана — сем уторка — од 10 до 14 часова.

РУЖЕ

У славу овог лепог цвећа написане су многе песме и поеме. Латинама ружа засипали су госте на пировима римских патриција и на Клеопатрином двору. У првим вековима хришћанства ружа су уништаване као симбол паганства и тек у 13. веку, када ју је Тибо VI, гроф од Шампање донео из крсташког похода у свој замак у близини града Провене, „царица цвећа“ опет је завладала Европом.

КАО САТ

Сваком познати бели локвањ има чудне особине: његови крупни цветови отварају се као на знак чаробног штапића тачно у 8 часова ујутру а затварају тачно у пет по подне.

ОДАКЛЕ СУ?

Многобројне врсте воћа, цвећа и биљака које су сада широко распрострањене, некада су расле на уским географским подручјима. Тако је бресква донета из Кине, лубеница из Африке, тиква из Америке, купус са обала Средоземља и Атлантског океана, примула с Алпа, зумбул и лиљан из Персије, а лале и каранфили из вртова турских султана.

ЋИЛИМ ЗА УЛИЦЕ

Зими се у порам бетона вода смрзава и врши притисак на њихове видове. А шљунак који улази у састав бетона на зими се скупља. У бетону се појављују пукотине.

А ако би се бетон правило без шљунка? Тако су и учинили. Узели су песак, помешали га с цементом најфиније мељаве и додали воду. Смеса је изливена у калупе и изложена дејству јаке вибро-пресе. Добијен је бетон с веома сићушним порам.

Једном је у калуп стављена мешавина цемента и песка... без воде. Смеса је сабијена и тек тада је у отворе на дну калупа доведена вода. Истискујући сабијени ваздух, вода

се пела капиларима и дошло је до реакције с цементом. Нову врсту бетона су 800 пута замрзавали и загревали али у њему се није појавила ниједна пукотина. Нови материјал показао се два пута отпорнији од обичног бетона.

Цевни од „сувог“ бетона ускоро ће заменити металне. Плоче од тог „чуда од камена“ — како су га назвали — употребљаваће се за аеродромске писте и службине, како тврде стручњаци, готово вечно. „Суви“ бетон може се по жељи обојити. Сагови од разнобојних плоча замениће сиви асфалт на улицама, шарени монтажни грађевински елементи украсиће куће.

Прве плоче од сувог бетона већ силазе с текуће траке.

ПОШТЕНА ВЕВЕРИЦА

Један ловац из америчке савезне државе Вашингтон ловећи прошле јесени изгубио је кожни новчаник у коме се поред 120 долара налазила возачка карта и још неки за њега врло важни документи. Узалуд је неколико дана тражио свој новчаник. На крају је своја документа огласио неважећим. Око месец и по дана касније један Ло Забавник — 10 цифера — 19. вац нашао је изгубљени новчаник потпуно празан и доста оштећен. По свему судећи веверице су га грицкале.

Чим је дознао где је његов новчаник нађен, ловац је пожурио да прегледа околину. Пажљиво претресајући околину, он је пронашао гнездо веверице. И на своје велико изненађење у једном крају гнезда угледао је сва документа лепо савијена и потпуно неоштећена а у другом свих 120 долара, такође неоштећених. У знак захвалности Витни је ставио у гнездо килограм лешника које, као што се зна, веверице радо једу.

АУТОМОБИЛ У ДЕЛОВИМА

Аутомобил као свадбени поклон? Али, мало је оних који могу да начине тако скуп поклон. Један предузимљиви париски трговац нуди листу делова аутомобила које појединачно пријатељи и сродници могу да купе као дар младе-

цима. Сродници могу да плате поједине делове а трговац затим испоручује кола младенцима. Ако неки део остане неоткупљен, трговац га даје младенцима на отплату под веома повољним условима.

БЕСПОСЛЕН ПОП...

Двадесет година по два часа дневно вежбао је Холанђанин ван Крис и најзад је начучио. Шта? Да удене коначу и

иглу прстима на ноzi. Заиста, вештина вредна толиког труда! Беспослен поп и јариће крсти...

КОРНЕЈ ИВАНОВИЧ ЧУКОВСКИЈ

ОД ДВЕ ДО ПЕТ

Већ у четвртој години већина деце почиње страшно да размишља о узроцима свог доласка на свет. Тада се рађају и питања о настанку свега што је живо и нема детета које о томе у извесном периоду није створило своју сопствену хипотезу. И када дете запита: „Ко је родио прву маму?“ — пред нама је један од првих покушаја његовог младог мозга да открије настанак материјалног света.

Мојој прауници Машењки до њене четврте године наговештавали су да се деца купују у радњи — записао је Чуковскиј. — Али однедавно (у 4. години) почела су да пљуште питања: у којој радњи? Где? Како?

Морали су јој објаснити да се деца не купују, већ да се рађају: расеку мами стомак и изваде дете. На пример: мама је родила Машењку, а баба Марина — маму и тако даље. „А кога је родио деда Коља?“ „Да ли тете рађају девојчице а чике дечаке?“ — и била је веома озлојеђена што чике не рађају и што само тетама секу стомачиће. Пита-

ња су и даље пљуштала: „Зашто је тета Гаља родила Серјожу а ниси га родила ти?“ Није му се свиђало да буде у твом стомачићу? Зашто? А зашто се Људочка родила после мене па је сад мања од мене? Зашто није хтела да се роди заједно са мном?“

Шестогодишња Туска угледала је бремениту жену и стала се смејати:
— Ају, какав има стомак! Мајка јој је казала:
— Не смеј се тети. У њеном стомаку је беба.
Туска се ужаснула.
— Појела је бебу?

— И дечаке рађају маме? А чему онда тате?

— Како сам се ја родила, то знам. А како сте се изродили ти и тата?

— Мама, ко је мене родио? Ти? Одмах сам то знала. Да ме је родио тата имала бих бркове.

Опет на исту тему:
— Која то библиотечарка? Ова с брчићима?
— Да.
— А зашто она има брчиће?
— Не знам.
— Мора да је њу тата родио.

— А може ли петасо сасвим-сасвим-сасвим да заборави да је петасо па да снесе јаје?

— Како — откуд ја? Па ти си ме сама сопственим рукама родила.

— Мама, од чега праве чококове? Је ли из костију?

— Чико, чико, из великог зеца просули се мали малежчи. Дођи брзо, иначе ће се вратити одакле су и дошли па их никад нећеш видети.

— Ех, мама, мама, зашто си родила овог неваљалог Гуку. Боље да је седео у твом стомаку и тамо се досађивао целог живота.

У роману Вере Павлове „Серјожа“, петогодишњи јунак расуђује:

„Откуд деца — зна се: купују их у болници. Болница продаје децу, једна жена одједном је купила двоје. Због нечега је купила потпуно исте — кажу да их разликује по младежу: један има младеж на врату, а други га нема. Не разумем: шта ће јој исти. Боље да је купила различите“.

Уопште, објашњење да родитељи купују децу једно је од најраширенијих међу млађом предшколском децом. Неки алобан старац желећи тобож да се нашали казао је

петогодишњој Наташи за маљу сестру:
— Поклони ми ту девојчицу.
— Како да је поклоним! Ми смо за њу платили парел

Отац шестогодишње Светлане продао је телевизор.

КАО И У ПРОШЛОМ КОНКУРСУ „ПОЛИТИКИНОГ ЗАБАВНИКА“ ЗА НАЈБОЉИ ДЕЧЈИ ЦРТЕЖ И ОВОГ ПУТА РЕДАКЦИЈА ЛИСТА ЈЕ ОДЛУЧИЛА ДА ОБЈАВИ УСПЕЛЕ РАДОВЕ И НАГРАДИ СВАКИ ЦРТЕЖ СА ПО 2.000.— СТАРИХ ДИНАРА.

„ЦРНОГОРКА“, рад Каће Мељеник, Змај Јовина 19, Футог

„СВИРАЧИЦА“, рад Драгана Пауновића, уч. VI раз. Основне школе „Петар Петровић-Његош“, Београд

— Баш фино! — изјавила је Светлана. — Сад имаш новца па можеш да ми купиш браћић!

Трогодишња Ирина верује да мајка неће да купи бебу само зато што су бебе скупе. Зато сваку копејку до које дође доноси мајци увек уз исту примедбу:
— Ово само за бебу! Не смећ да трошиш ни на шта друго!

Мала Ира замолила је мајку да јој купи сестрицу Тању. — Сестрице су много скупе — одговорила је мајка. — Хоћеш ли да ти купим лутку? Ира није пристала. Неколико дана касније радио је објавио вест о снижењу цена.

— Ето — повикала је Ира — сад можеш да ми купиш Тању.

Био је рат. Бака је стајала у реду и ништа није успела да добије.
— Бакице, не секирај се! И мама је тако отишла у болницу и стајала стајала у реду па су јој ипак уместо дечака дали девојчицу.

— Тата, како знају ко се родио; дечак или девојчица? Па на њима нема ни панталоница ни сукњица.

— Чуј, мама: кад сам се ја родио како си дознала да сам ја — Павлић?

— Да сам знала да си таква не бих се код тебе родила.

Петогодишњи Едик хвали се у заједничкој кухињи:
— Тата је маме обећао сат ако му роди девојчицу. Кад

би мени дао сат ја бих му родио десет комада.

Често се срећу деца која прихватају оба начина настанка људи на земљи:
— Мама, јеси ли ти мене купила или родила?
— Родила.
— А Љонку је мама купила.

Царица је обожавала своју кћерку а затим је родила пасторку...

— Мама, мама, роди ми брата.

— Пусти ме на миру, немам времена.

— Па имаш слободан дан.

— Кад сам се ја родио, мама и тата су били у позоришту. Вратили се, а ја већ ту.

Четворогодишња Тања држи књигу и, прашајући се да чита, почела је да прича себи овакву причу:

— ... И најзад је девојчица родила тату и маму и веома им се обрадовала...

НЕОБИЧНА РЕКА

Пивка је водом веома богата понорница у Словенији. Она најпре тече површином, а затим најнижим каналом Постојинске јаме. Под земљом се спаја са водом понорнице Рак и на површину избија из Планинске јаме. У пролеће, када има доста киша и када се отапа снег, она постаје велика и снажна река. Посетиоци Планинске јаме не пропуштају прилику а да не фотографису ову реку која избија из двадесет метара широког и исто толико високог улаза Планинске јаме-пешине.

Занимљиво је да по изласку из пешине река добија на зив Уница. Она тече неколико километара површином кроз Планинско поље и на његовом северном ободу понире. Воде Унице поново се појављују недалеко од малог места Врхнике, под именом Љубљаница, која тече површином, а прима више притока, притиче кроз Љубљану и улива се у Саву недалеко од главног града Словеније.

Да би спасао младе

Марко Поповић-Касом, селак из Дољена, отишао је у партизане чим је дигнут устанак у Црној Гори, а кад је формирана бригада постао је борац Другог батаљона Прве пролетерске бригаде. Иако је био већ у подмаклим годинама истицао се храброшћу и хуманомшћу. По преласку у Босну чешће су вршени ноћни напади на непријатеља који су редовно били напорнији и опаснији од оних дану. Једног дана, у јесен 1942. године, Марко дође

код Божа Божовића, команданта батаљона и предложи му:

— Сине Божо, у овим приликама кад се непријатељу треба ноћу неопажено привући ради каквог извиђања или због тога што га треба изненадити, не шаљи ову ћезу но нас старије, а особито мене, јер ја спадам међу најстарије борце батаљона по годинама, па сам за те марифетлуке вјештији од ове младежи. Ако се деси и да погинем, неће бити велика штета!

Срце ми је силазило у пете

У лето 1942. године, приликом другог напада на Бугојно требало је изабрати деветдесет бораца из Четвртог батаљона Четврте црногорске пролетерске бригаде за напад на Горицу, која је била најутврђенији усташки положај.

На позив Сава Дрљевића, команданта батаљона, добровољно се јави читав батаљон. Тада Сава сам одабра борце

по њиховој одлучности и борбеном искуству.

Поводом овог случаја казније су се, међу борцима, чули разни коментари. Љубо Анђелић, познати весељак у батаљону, једном приликом рече:

— Иако сам се јавио за добровољца, деветдесет пута ми је силазило срце у пете од страха да ме Сава неће одабрати!

Нећу да будем трометковић

У јесен 1941. Сава Ковачевић, са групом партизана нападе колону Италијана на Вилусима. Након кратке, али жестоке борбе, партизани заробеше три тенка и доста пушака и муниције.

Један од бораца, који је добро познавао Саву, до тада је носио пушку за три метка која је била кратка. Тога дана узе пушку за пет метка, а ону своју понесе Савином синовцу Драгану —

Николином сину — који је имао тек дванаест година.

— Драгане, и теби сам доноси пушку! Ево ти је! Сретна ти била и здраво је носио! Драган је зграби, отвори затварач и, чим виде да је трометка, намршти се.

— Нећу ти ја ову пушку! Она је трометка. Да је узмем смијали би ми се другови. Звали би ме Трометковић! — одлучно одговори дјечак и врати му пушку.

КАД ГРОМ УДАРИ

У планини Суворор недалеко од летовалишта Рајац налази се стабло цера у које је гром ударио и као ножем га пресекао на два дела. Један део сув, који личи на птицу полоњених крила, пркоси времену и доминира зеленим планинским пропланком. Ретки пролазници га разгледају и он их у предвечерје подсећа на необичну скулптуру.

РАСЕЧЕНИ ЦЕР

На старом балону

Последњих дана јуна три холандска ветерана ваздуха на ваздушном балону старом 184 године прелетели су поларни круг и спустила су се у близини шведског града Гавливаре. Два Холандца и једна Холандка — најмлађе од њих троје има 48, а најстарије 64 године — на свом првеном балону узлетели су у граду Кируни и уз бледу светлост поноћног сунца кренули преко поларног круга. За десет часова балон је прелетео 80 километара — раздаљину од Кируне до Гавливаре.

Стари црвени балон на којем су Холандци прелетели поларни круг први пут се диго у ваздух у Паризу 1783. године.

Мини-дуг после 40 година

Сопственик једне ауто-механичарске раднице из швајцарског града Вајшенфелда доживео је ових дана пријатно изненађење које му је, како каже, повратило иначе пољуљану веру у људско поштење. Наиме, недавно је на његова врата закуцао један шездесет седмогодишњи возач камиона и објаснио да је дошао да врати дуг од око 1500 наших динара које му дугује још од 1928. године. Као доказ показао је свој дневник у којем је било записано да му је механичар из Вајшенфелда пре близу четрдесет година извршио неку ситну оправку на мотоциклу а коју је возач заборавио да плати. Недавно је возач, срећујући стара документа, прелистао и свој дневник и у њему нашао забелешку о неплаћеној оправци мотоцикла. Одмах сутрадан дошао је да врати дуг.

Дрво метузалем

Најдуговечије дрво је мексички кипарис, који може да живи и до десет хиљада година. У поређењу са њим живот хрasta, кедре, кестена релативно је кратак, јер ово дрвеће може да живи највише 2000 година.

Чича томина колиба

Свак зна где их има

Негде крајем лета 1942. године Други батаљон Прве пролетерске бригаде, доби писмено наређење од Штаба дивизије да за потребе Пратећег батаљона Врховног штаба пошаље неколико стројница.

Пошто је требало веома брзо и обавриво објаснити борцима о чему се ради и убедити их да дају своје стројнице које су отели од непријатеља, Божа Божовић, командант батаљона, посла Влада Ковачевића, комесара батаљона да он лично изврши тај задатак, па му на крају рече.

— Немој се, случајно, преварити да тражиш стројницу од старог Марка Поповића-Касома, сигурно ти је неће дати.

— Божо! Ја одох и код Марка! — рече Вlado кад се врати са задатка.

— Шта ти рече?

— Ја, богами, Вlado, ову моју не дам! Свак зна где има стројнице. Свакоме ће се пружити прилика, ко жели да до ње дође!

Америчка Москва

Москва постоји и у Америци. Америчка енциклопедија у једном од својих 30 томова даје кратке податке о америчкој Москви. Она се налази на северозападу САД, у држави Ајдахо. Она има неколико фабрика прехранбених производа, пољопривредних машина и друге. У граду постоји универзитет, али се не назива московским, него универзитет Ајдахо. Град је опкољен боровом шумом и пољима на којима се гаји пшеница и пасуљ.

Интересантна је легенда о постанку америчке Москве. Средином прошлог столећа овај крај су посећивали само ловци. Недалеко од данашњег града живео је руски ловац који се дружио с Индијанцима и уживао међу њима углед и поштовање. Нико ништа није знао о томе човеку изузев да је дошао са Аљаске. Знао се Петар Сем. Петар Сем је посредовао између Индијанаца и трговаца којом.

Овај Рус који се нашао

у Северној Америци, назвао је ово место Москвом. Касније, када је овде био основан град (1878. год.) овај назив је остао и за град.

Познати амерички историчар с почетка XX века професор Ф. А. Хаунтлеј, кога сматрају за једног од најбољих познавалаца северозапада САД, потврђивао је веродостојност ових података. Он је знао да је у овом крају живео Рус Петар Сем.

ШТА ЈЕ МАЛИ АУТОМОБИЛ?

Неколико америчких комичара такмичило се међу собом да пронађу најбољу дефиницију за мале аутомобиле. Победио је Цери Левис чија дефиниција гласи: „Мали аутомобил је кишна кабина на точковима“.

УЛТРАЗВУЧНА ТЕЛЕВИЗИЈА

Радио-стручњаци су успели да остваре симбиозу сонара (ултразвучног локатора) и телевизије. Невидљиви спон сонара „осветљава“ царство под водне таме, а на екрану телевизора појављује се слика предмета који се снима. Ако је потребно, та слика се чак може фотографисати.

На растојању од преко 90 метара сасвим јасно се могу видети предмети чије су мере до 45 сантиметара. Открије ли оператор нешто занимљиво, он може да сузи зрак и добија крупнију и јаснију слику предмета или одређеног дела морског дна.

ПРОТИВ СВАКОГ ОЧЕКИВАЊА

Сваке године у Зоолошком врту у Бронксу, граду у северноамеричкој држави Висконсин одржавају се специјалне трке у којима деца јашу корњаче. Против сваког очекивања, овогодишњи победник је корњача која је дотле сматрана најспоријом, док друге две, за које се веровало да су сигурни фаворити, нису допрле ни до црте која означава циљ.

Буквално схватио

Један колумбијски лекар недавно је саветовао неком свом пацијенту, фармеру да попије целу бочицу капљица да би умирио болове у стомаку. Резултат је био: ужасни болови. Забринут лекар одвезао је пацијента хитно

у болницу где је на рендген-апарату утврђено да је нерешеник буквално схватио лекарев савет, то јест да је прогутао капљице — заједно с бочицом.

КРАЈ НАЈНЕОБИЧНИЈЕ ШКОЛЕ У ЕВРОПИ

Најнеобичнија школа у читавој Европи налази се у малом белгијском насељу Петергенсфелду, недалеко границе према Немачкој. И та школа биће ускоро затворена.

Од четири ученика, колико их свега има у школи, само је један белгијске народности. Па и тај Белгијанац има типично немачко име: Гинтер Штајнбек. Његов школски друг Вили Гампе је Немац, а његова школска другарица Марија Плуомен и њен брат Цеки, такође ученици ове школе, су Холанђани.

Наставни језик је немачки, али су зато сви уџбеници штампани на француском језику и морају се

најпре превести. Иако је немачки наставни језик то не значи да се и говорни језик источне Белгије, на име француски, не учи. На-

против: још од првог разреда почиње учење „страног језика“ — француског. Још један податак: учитељ Јозеф Женот и два од ње-

гова четири ученика приликом сваког доласка у школу као и при повратку кућама морају да пређу белгијско-немачку границу.

„Мини-Европа“ — како многи називају ову школу — биће затворена због тога што за њено одржавање и школовање свега четири ученика, Белгија мора да одваја близу 300.000 белгијских франака годишње. Од идуће школске године ученици ће морати да се упишу у школу у неком од суседних места.

Гинтер и Марија, Цеки и Вили разговарају између себе немачки јер им је то најједноставније. То је и разумљиво: и абеду и малу таблицу множења нај-

пре су научили на немачком. Али и поред тога све четворо са истом лакоћом говоре француски. Седмогодишњи Вили и његов вршњак Цеки без погрешке ће, у току истог школског часа, написати по диктату исти текст прво на француском а затим на немачком језику. За први разред основне школе то је заиста велик успех.

Марија и Цеки Плуомен су деца једног холандског пољопривредника који је у белгијском селу Петергенсфелду узео под закуп једно велико имање. Код куће, с родитељима, говоре искључиво холандски. Немачки и француски научили су тек у школи.

ПТИЦЕ КАО ЛЕК

Холандски орнитолог Франц Бирек саветује нервозним људима да увек имају у кући две-три птице у кавезу. — Нема бољег лека за нервну депресију и неурастенију — каже он од песме канарница или штиглица.

Он наводи и овај податак за последњих десет година, каже, није чуо да је самоубиство извршио иједан човек који у свом стану има кавез с птицом.

ПОПАЈ

ИМАО ЈЕ СРЕЋУ

Зашто је Кинг, још снажан и леп коњ потпуно беле длаке требало да буде предат кланици није могло да се објасни. Али је у последњем тренутку имао срећу. Видео га је Бил Фојл. По природи добар човек и активан спортиста. Откупио га је и одвео на своје имање. Коњ се прилагодио свим навикама свога новог господара, па је научио да одбија лопту главом. На сликама видимо да је Бил Фојл у свом најомиљенијем спорту — фудбалу добио истрајног партнера.

Снимак без фото-апарата

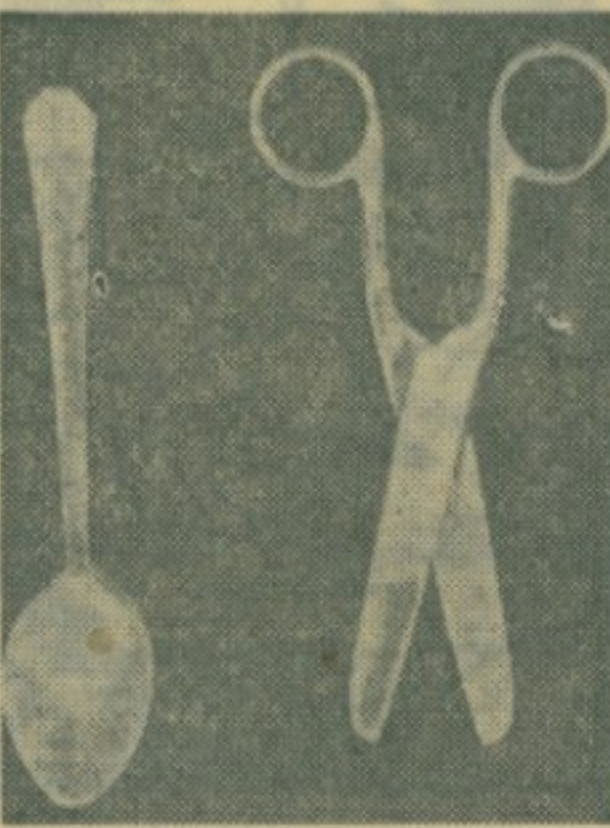
Управо тако добијени су снимци маказа и кашике: без фото-апарата или било каквог сличног уређаја. Маказе и кашика једноставно су положени на фото-папир и одозго осветљени електричном сијалицом. Па ипак, пред вама су не само силуете ова два предмета, већ до извесне мере и њихов рељеф и одлике њихових површина. Како се у томе успело?

Искључиво за њих

Недавно је у Мадриду отворен међународни клуб комичара, клонова и спих овних чији је посао да насмеју људе. Клуб је искључиво намењен њима а право да се учлани у њега има сваки од њих ко исприча два смешна и дотле непозната вица.

Циљ управе овог клуба је да омогући својим члановима да се међусобно забаве, јер како тврде лекари баш међу професионалним комичарима има највећи број неурастеничара и тужних људи.

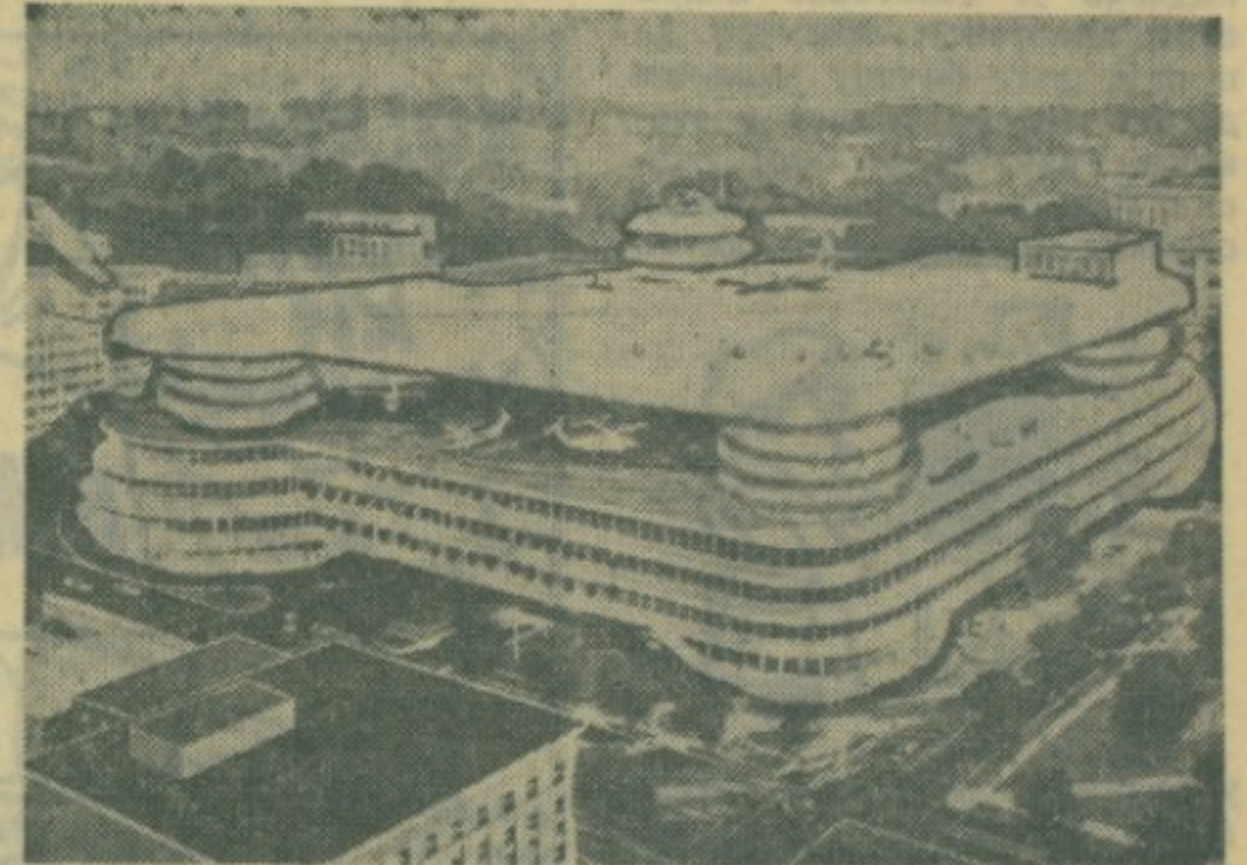

Погледајте приложену схему. Сијалица осветљава фото-папир и кашику на њему. Светлосни зрак који се вишеструко одбија од папира и доње површине кашике „осветљава“ папир не само око предмета већ и испод њега. На тај начин фото-папир се осветљава неравномерно а као резултат тога појављују се сенке и полусенке које „снимљеном“ предмету дају рељеф.

»ГАРАЖА ЗА АВИОНЕ«

Саобраћај у свету све се више развија и модернизује. Фијакери су „далека прошлост“, аутомобили су закрчили улице многих градова, а можда неће проћи много времена па ће авиони закрчити ваздух. Последница свега тога је да се на све стране тражи решење како да се паркирају кола, а у неким градовима се тражи решење и за паркирање хеликоптера и авиона.

У нашем листу ми смо раније објављивали вести са сликом гаража на спратове, али стручњаци се с тим не задовољавају и траже нова и савременија решења. Амерички архитекта Семјуел Л. Солонмон машта о такозваном „небеском аеродрому“ чија се изградња предвиђа у Вашингтону и то у самом граду. И неће бити један „небески аеродром“, него више. Сваки аеродром, имаће више спратова. У потпуно празан простор између њих долетаће авиони, а кад буде требало да узлете, довешће се до снажне дизалице која ће их извући из доњих просторија на листу за узлетање.

Сваки овакав аеродром служио би углавном за међуградске авионске и хеликоптерске летове, у радијусу од око 400 километара из центра у центар града. Бука би била мањи проблем, него данас пошто се данас испитују авионски мотори са мањим шумом.

ОБАВЕШТЕЊЕ ЧИТАОЦИМА

Када смо расписали конкурс за најбољи дечји цртеж обавестили смо све наше читаоце да је последњи дан за пријем цртежа 15. мај и да ће резултати конкурса бити објављени 3. јуна. Том приликом нагласили смо да после тога нећемо више примати цртеже све до новог конкурса идуће године.

Стога молимо све оне који их и даље шаљу да то не чине, јер их за нашу „Малу галерију“ нећемо узимати у обзир пошто у њој објављујемо само оне цртеже који су благовремено приспели на конкурс.

Исто тако приликом расписивања конкурса ми смо нагласили да ћемо у сваком броју објављивати извесан број цртежа и награђивати их са 20. нових динара. Понављамо да у обзир долазе само они цртежи који су послати на време за конкурс а нису били награђивани специјалним наградама. Како на многи цртежима нема адресе ученика, већ само назив школе коју посећују, молимо све оне чији цртеж објавимо у нашем листу да се јаве и да нам пошаљу тачну адресу (улицу и број) да бисмо им послали хонорар. Новац који смо слали преко школе вратио нам се.

Уредништво

ОБЛАКОДЕР-ТЕРМОМЕТАР

Да би „натурални“ грађане Бруклина да се диве њиховом делу, једном облакодеру, градитељи су на врх ове високе зграде поставили необичан термометар направљен у облику звезде. Кад је лепо време њени зраци су зелене боје, наранџасти означавају да ће бити променљиво а црвени — ружно време.

ЧУВАЈ СЕ СЕЊСКЕ РУКЕ

ПО РОМАНУ А. ШЕНОЕ
ЦРТА Ћ. ЛОБАЧЕВ

ДОК СУ СЕ
ОГЛАСИ-
КЕВИ
ЈУНАЦИ
БОРИЛИ
НА
ЖИВОТ
И
СМРТ
У
КЛАНЦУ
КОД
ЦРНЕ
СТЕНЕ
У
ОТОЧАЦ
ДОСУРИ
УДОК
НА
КОЊУ.

БРНКО!
ОТКУДА
ТИ?
ЗАВЕСТИ! ГДЕ ЈЕ
ВОЈВОДА ДАНИЧИК?
ТУРЦИ НАПАЛИ
ОГЛАСИКЕВ
ОДРЕД!

... КАД ИЗИЂОХ НА ПУТ ИСПОД ЦРНЕ
СТЕНЕ, ВИДЕХ ОГЛАСИКЕВ ОДРЕД
КАКО УЛАЗИ У КЛАНЦ. ОДМАХ ПОЧЕ
ПУТА ПАЛБА. ДОШУВАХ СЕ И КАД
ВИДЕХ ШТА ЈЕ, ПОТЈЕРАХ КОЊА, И
ЕТО МЕ, ВОЈВОДО. НИХ ЈЕ БАР
ДВАПУТ
ВИШЕ
НЕГО
НАШИХ!
А СТРАЖА КОД
БРАЖЈЕ ЧУКЕ?
ЗАР НИЈЕ ВИДЈЕЛА
КАКО ПРИЛАЗЕ
ТУРЦИ?

НЕ
ПРОБЕ
НИ ЧЕТЕРТ САТА, А ИЗ ОТОЧАЦКОГ
ГРАДА ИЗЛЕТИ ЈУРЕ ДАНИЧИК НА
ЧЕЛУ 50 ОДБРАНИХ КОЊАНИКА.

АЛИ ПРЕ НО
ШТО ЗАБУ
У ШУМУ,
ВОЈВОДА
ЗАУСТАВИ
ОДРЕД...
ОВДЕ МОЖЕ ДА
БУДЕ ЗАСЈЕДА!
УДАРИМО ПРЕКО
БРАЖЈЕ
ЧУКЕ!
ОТУДА
НАС
НИКО
НЕКЕ
ЧЕКАТИ!

ВОЈВОДА
ДАНИЧИК
НИЈЕ НИ
СЛУТИО КОЛИКО
ЈЕ ИМАО
ПРАВО...

ШАХОВСКЕ ЗАНИМЉИВОСТИ

КОМПЛЕКС „БОЛЕСАВСКИ“

Велемајстор Александар Котов борио се на 64 поља на свим континентима и са шахистима свих категорија и титула. Постигао је повољне резултате и с најјачим играчима на свету, али изгледа нема баш среће када се против њега нађе његов колега Исак Болеславски. Само једном, и то 1947. године на турниру у Пијарну, Болеславски му је стегао руку у знак честитке за победу. У свим преосталим сусретима, а њих је према евиденцији Котова било десетак, Болеславски је славио победу. Чак и на турниру где је играо слабо, Болеславски је славио победу над Котовом. Запажено је да је на турниру кандидата за првака света 1953. године у Цириху, Болеславски од 28 одиграних партија добио само четири — од којих две против Котова, који никако није успео да савлада комплекс Болеславски.

НОВА ВАРИЈАНТА ОДБРАНЕ

Пре много година за првака света др Емануела Ласкера говорено је да је неке слабије позиције спасавао помоћу хилнозе. Разуме се, то није било тачно и шахиста се смејао. Нешто слично тврђено је и на Турниру кандидата за првенство света 1959. године за Михаила Таља, који је био онда у успону и односно убедљиве победе. Паул Бенке никако није могао да изађе на крај са Таљем. Смело му је Таљево живахо кретање, поглед, кружење око шаховског стола, па је у томе нашао узрок својих пораза. Таљ је водио са 2:0 у међусобним сусретима, па је Бенке решио да у наредне

две партије примени специјалну одбрану психолошког карактера. У партији која је играна у Загребу ставио је црне наочаре, а то је поновио и у Београду. Доцније је сам признао да му то није по могло, јер је у те две партије освојио само пола поена. Рекао је:
— Михаил Таљ био је и остао мој највећи животи шаховски противник.

ВЕЛЕМАЈСТОР И ПОРАЗИ

Поразима су веома неугодни за велемајсторе на турнирима. Они многе велемајсторе у толикој мери депримирају, тако да они у даљем току игре не могу просто да се снају. Примећено је да је мађарски велемајстор Сабо у зениту снаге био јако осетљив на поразе, па је после прве добијене нуле играо два пута слабије него раније. Међутим, Александра Аљехина поразима су мобилизирали за још упорнију борбу. Ипак, остаје да од пораза ни најбољи шахисти на свету нису имуни, па га сваки од њих на свој људски начин доживљава.

ШАХОВСКИ ДИВ

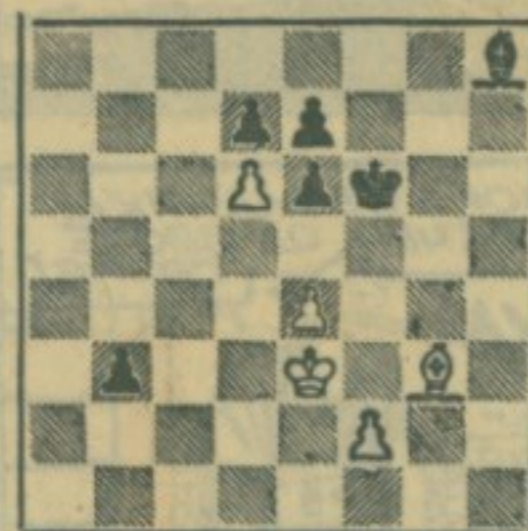
Под тим именом познат је француски шаховски мајстор и познати шаховски новинар Силвен Цинзер. Он је уредник шаховског часописа „Европски шах“ и члан француске олимпијске екипе. Његов шаховски стаж није дуг, али је постигао запажене успехе. Има 29 година, доброћудан је и са својих 160 килограма и негованом брадом привлачи пажњу на турнирима. Недавно је играо на мањем турниру у Бугарској. Запажено је да је добро научио руски, јер је у оригиналу читао дела руских класика.

НАЈКРАЋА ШАХОВСКА КЊИГА

У Немачкој је издата књига под насловом „Неколико савета гледаоцима шаховског турнира“. Само једна реч је одштампана на првој страни: „Ћутите!“ Остале стране остављене шахистима за забелешке — биле су празне.

ШАХОВСКИ ПРОБЛЕМ

Аутор ове студије је Хенри Ринк (1870 — 1952), познати француски композитор. Његово животно дело еастоји се од 2000 студија које пре тежко садрже елементе позиционе борбе и доминације. У датој студији на први поглед чини се да црни пешак незадрживо јури према изводном пољу где ће постати дама. Ринк је на мајсторски начин искомпозовао индиректну, победоносну одбрану. По четно решење лежи у потезу...

БЕЛИ ВУЧЕ И ДОБИЈА

Бели: Кд8, Л63, Пц2, д4 и е6 (5)
Црни: Кц6, Ла8, Пд6, д7, е7 и г8 (6)
Решење: Лд5+! К:д5; 2. ед г2; 3. д8С1 г1Д, 4.ц4+ и мат.

М-КАО МОДА М-КАО МЛАДОСТ

ПРЕКО КОСТИМА ЗА КУПАЊЕ

Припремите се за годишњи одмор, набавили сте костим за купање и све остало што вам је потребно да би вам одмор крај реке или на морској обали био што пријатнији. Ако сте заборавили да сашијете једну хаљиницу на заокрпачање, коју ћете облачити преко купаћег костима кад идете на плажу или се враћате с ње, ево вам идеје. Купите две дужине црвеног или маринског платна или панаме и неколико метара украсне траке и направите ову хаљиницу са бретелма. Ако направите плаву хаљиницу, онда узмите белу траку на којој је уткана црвена шара, а ако је хаљина црвена нека трака буде са плавом шаром. Хаљина има са обе стране два дубља прореза.

СВЕ ЗБОГ ПРОНАЛАСКА

Енглескиња Кравен недавно је на суду добила подршку пороте и брак је разведен на штету њеног мужа. Разлог: жоби њеног мужа је праљења хаљина и спаваћица од непрочних материја. Као менаџер му је олутила она. Али можда све и не би било тако трагично да је због последњег проналаска, једне спаваћице, није натерао да целу ноћ проведе у башти на плуску да би видео да ли му је експеримент успео.

»ЧУДО ИЗ ЛИБЕКА« ПРЕТЕЧА АНТОНИЈА МОРАБИТА

је познато, свог претходника у Италији. Али зато је у Немачкој у давнини забележен сличан случај. У Либеку, негде средином 1722 године, живео је Кристијан Хајнкен. Имао је годину и по дана, а одликовао се невероватном бистрином ума; све што би се пред њим говорило или декламовало знао је одмах од речи до речи да понови, а песмицу коју би чуо, отпевао је одмах слабаким гласом.

У кући Хајнекевих станао је господин Шенајх из Шлезије. Био је образован човек и чинило му је велико задовољство да разговара са малишаном. Причао му је о најзначајнијим догађајима из светске историје што је Кристијан примао с највећим разумевањем и памтио. Шенајх је покушао и са страним језицима. И, гле, Кристијан је разумео и тачно схватио смисао латинских речи.

О Кристијану Хајнеку „чуду од детета Либека“, које својим обимним знањем доводи у забуну и образоване људе, писала је опширно „Недељна релација“, лист ко-

ји је излазио у Халеу. Да ли су све ове славопојке оправдане по налогу магистрата Либека имао је да провери директор тамошње гимназије фон Зелен. Отишао је у стан Хајнекевих 2. јануара 1724. и ту се дуго задржао испитујући Кристијана који је тада имао већ три године. Шта зна о старом Риму? На то питање Кристијан је течно набројао имена свих римских цара и датуме њихове владавине. О Карлу Великом знао је тачно онолико колико је требало да зна 15-годишњи гимназиста. И на питања из географије и других школских предмета низали су се одговори као што бистра вода избија из извора.

О првеном знању трогодишњег Кристијана Хајнека директор фон Зелен послао је извештај у Регенсбург. Завршио га је овим речима:

„Штета је што има тако мале наде за живот овог детета. Само нека чудо могло би да га одржи, али према нашем људском сазнању не-

ће моћи дуго да живи. Ту ће се изрека да „рано сазрели рано умиру“ показати као тачна.

Тако је и било. У јесен 1724 године дански престолонаследник Карло и његова жена Софија Хедвига позвали су мајку да са дететом дође у Данску и свог сина представи двору. Мада се дете брзо замарало и није изгледало способно за то путовање, мајка се није усудила да одбије овај позив. Кренули су 30. септембра и у дворцу Харшхолм провели неколико дана. Затим шетали од једног до другог замка краљевских рођака и других племића да би се висока господиња дивила малом учењаку.

У Либек су се вратили 18. октобра 1724. године. Дани малог Кристијана тада су већ били избројани. Његов живот убрзо се угасио као тањушна свећница са прејаким стењком — сијала је сувише јасно и брзо изгорела.

Твиста читалаца

Стојко Букић, ул. Братство и Јединство 23 — Бос. Брод (15. год. I раз. Индустијске школе)

Милунка Васић, VIII О. ш. „Вук Караџић“ — Ђвљане — Космет.

Васа Стојановић, вила „Сарина“ Бања Ковиљача.

Раде Докић, Вила „Сарина“ Бања Ковиљача.

Јелица Губичак, Ватрослава Јагића 4, Суботица (15. год. фотографије филмских глумаца, марке и разгледнице).

Борислав Поповић, Мољевац — Добој (историја, географија народна музика, књижевност и размена разгледница; есперанто, италијански, шпански и руски језик).

Љиљана Вукомановић, ул. Вука Караџића 28 — Ваљево (17 год. ученица Економске школе; књижевност, модерну музику).

Александар Величковић, ул. Сплитска бр. 10, Ниш (13. год. разгледнице, слике глумаца).

Јаворка Васић, ул. Стојадина Трајина 32 — Ђвљане (15. год. ученица гимназије).

Мирослав Стришча, В. П. 5887/18 — Куманово (20 година).

Микица Ралевић, ул. Вука Мићуновића бр. 3 — Цетиње (14. година, разгледнице, фотографије глумаца и певача).

Вера Абрамовић, ул. Вука Мићуновића бр. 3 — Цетиње (12. год. салвете, разгледнице градова и глумаца).

Ивица Пећерић, ул. Војислава Илића 33 — Суботица (21. годину, филм. забавну музику).

Драгица Умићевић, ул. Здравка Челара бр. 38 — Футог (17. година).

Живота Миленковић, Кајмакчаланска Вила 3 — Параћин (VIII разред Основне школе, спорт).

Верољуб Машановић, Пријеполје — гимназија „Бранко Радичевић“ (17. год. српскохрватски и француски).

Дивна Веселиновић, уч. II раз. СЕШ — Лозница (16. год. књижевност, разгледнице, значке).

Верољуб Игњатовић, в. п. Почковина код Трстеника (15. год. музикатика, разгледнице).

Емилија Јовановић, Јевтићева бр. 13, Смедеревска Паланка (15. год. фотографије глумаца, разгледнице).

Љубиша Бордијашевић, В. П. 9650/92 — Приштина (разгледнице, забавну музику).

Зорица Дамић, ул. Адмирала Гепарта бр. 8 — Београд (14. година).

Радоје Лазаревић, Лужнице в. п. Церовац код Крагујевца (15. год. фотографије глумаца, разгледнице, марке).

Антица Стојановић, ул. Таушанова бр. 37 Алексинац (13. год. разгледнице, српскохрватски, руски, бугарски).

Миња Миљосављевић, школа „Рада Шубакић“, Гружа код Крагујевца, (разгледнице и фотографије глумаца).

Мирјана Станојевић, ц. Вакуп — Алексинац (13. год. разгледнице).

Вукмир Мирослав, ул. Л. Рибара бр. 3 Уља — Банат (марке, разгледнице).

Јаворка Марковић, ул. 16. Новембар бр. 13 — Ђвљане (16. година).

Миљивоје Ристић, ул. Донска бр. 26 — Београд (разгледнице, грамофонске плоче).

Гановић Љубица, ул. Веселина Мислеше бр. 3 — Београд.

Милорад Сирковић, Дрочупа пошта Рогача, Београд (сликар, члан Галерије самоуких ликовних уметника у Светозареву).

Љубица Савуљ, ул. Зацарина бр. 7, Зеница (16. година).

Момирка Павловић, VIII раз. о. ш. „Торисав Петровић-Брацо“, Панчево (15 год.).

Идем у пети разред и имам 12 година а још се ни с ким нисам дописивала. Желела бих да поразговарам с неким о успеху у школи и поделим радост с пријатељима из ваше земље.

СССР — ВКО
Шемонаихинский р-он
г. Верх — Уба, ул. Кирпичная 19
Рязановой Гали

Молим вас да ми пошаљете адресу дечака средњошколца који жели да се дописује с руском девојком. Зовем се Лиља. Идем у 10. разред и имам 17 година.

СССР — ВКО
вр. Ленинна 13 — 89
г. Лениногорск

Желела бих да се дописујем са читаоцима „Политикиног забавника“. Скупљам разгледнице и салвете. Имам 15 година. Љубица Николић, школа „Војводе Степе Степановића“ — Кумодраж, Београд.

WALT DISNEY'S ИЗВИДНИЦИ

ШУМА ЈЕ ОДЈЕКНУЛА ОД АРТИЈЕРИЈЕ ГЛАВИХ...

ДЕЦАЦИ СУ ЗАПРЕПАШКЕНО ОЛУШАЛИ...

ИМАМ ЈА ЈА САМ ОАМО ПОВУКАО ОВУ УЗИЦУ!

НА ГРМЉАВИНУ ГЛАВИХ ОД ГОВОРИЛА ЈЕ АРТИЈЕРИЈА ЗВЛЕНИХ МАНЕВАРСКА БИТКА ЈЕ ПОЧЕЛА...

ИЗМЕЂУ ДВЕ ПРОТИВНИКЕ ГРУПЕ НАШКА СЕ ГРУПА МЛАДИХ ИЗВИДНИКА...

МИ ОМО НАРЕДНИЦИЈЕ ЗЕМЉЕ!

БЕЖИМО!

ЗАШТО СЕ ПЛАШИТЕ! ТО СУ ГИГУРНО МАНЕВРИ!

ТРАЖЕКИ ОКЛОНИШТЕ ДЕЦАЦИ СУ НАЛЕТЕЛИ НА ТЕНК!

БЕЖИМО ДЕЧО!

ЛЕМЕ! ЛЕМЕ! ЛЕМЕ!

АЛИ ЛЕМ, ВОБА ИЗВИДНИКА БИО ЈЕ ОДЈЕЧЕН ОД СВОЈЕ ГРУПЕ!

НАСТАВИТЕ СЕ

ДЕСЕТОГОДИШЊИ ПОЛИЦИЈСКИ ИНСПЕКТОР

НИГЕЛ НИКАД НЕ ПРОПУШТА ПРИЛИКУ ДА НАУЧИ КАКО ПОСТУПАЈУ ПРАВИ ПОЛИЦИЈЦИ И ПРОСТО ГИТА СВАКУ ЊИХОВУ РЕЧ.

ПОШТО СУ ЧЛАНОВИ ОДРЕДА ОТКРИЛИ НАПУШТЕН КОФЕР ТЕЛЕФОНИРАЈУ ПРАВОЈ ПОЛИЦИЈСКОЈ СТАНИЦИ.

Десетогодишњи Нигел Церет из Хетфилда, у енглеској грофовији Сасексу, желео је да на користан начин утроши своје слободно време. Због чега је основао „полицијски одред“ у који је примио 15 дечака и девојчица, од којих најмлађи члан има 7 а најстарији 11 година.

Чланови овог одреда подељени су у патроле а „раде“ за време празника, школског распуста а понекад и увече, после школе. Они контролишу Хетфилд као и његову околину (укупно 3000 становника). У обилазак терена иду пешаком, на бициклу и коњима.

Канцеларија „полицијског инспектора“ Нигела Церета, који ради по узору на Шерлока Холмса, смештена је у његовој спаваћој соби. У њој се налазе географске карте, детективски романи, његов дневник у који ревносно beleжи сваки успех или пропуст одреда, као и упутства о пружању хитне помоћи.

Прави полицијци Хетфилда радо сарађују са својим младим „колегама“, јер су им они досад помогли у безброј ситних случајева: када се радило о проналажењу новчаника, та шти, па и самог новца. Да би их наградили, цео одред су одвели у праву полицијску станицу у оближњем граду и

ПАТРОЛА ПОД ВОЂСТВОМ НИГЕЛ ЦЕРЕТА ОБИЛАЗИ ОКОЛИНУ ХЕТФИЛДА.

дозволили им да је детаљно прегледају.

Сваки члан овог одреда има одређену дужност, а да би

приликом вршења „дужности“ изгледали важнији, они су се договорили да облаче неку врсту униформе. Веома су

срећни и поносни кад добро обаве задатак и тврде да ће сигурно кад одрасту бити прави полицијци.

Појавиће се огромна земља...

У списима римског филозофа Сенеке (3—65) говори се на једном месту тако да би могло да се закључи да су већ стари народи „наслућивали нови континент тамо далеко преко сињег мора“. Сенека пише:

„Човек који је у својој трошној лађицаи запао на морском пуцином заоста је морао бити одважан. Нико тада није познавао кретање небеских тела и нико није могао да се снађе на морској пучини према звездама којима је украшен небески свод. То је било давно. Сада је море већ савладано. Није вам више потребна славна лађа „Арго“ на којој су плавили смели морепловци. По мору може да крстари сваки чин. Уклоњене су границе. Народи су основали градове на овој земљи. Цео свет је приступачан. Сада Индија пије воду из леденог Аракса (река у Јерменији) а Персијанци пију воду Лабе и Рајне. Доћи ће време када ће и океан бити проходан. Појавиће се огромна земља, откриће се нови свет. Тула неће више бити крајња граница свих земаља“.

По мишљењу старих народа Тула је била крај света. И по делима неких других писаца може се закључити да су стари наслућивали да се иза океана налази неко ново копно.

Лагаши је срамота

Персијанци су своју децу саветовали да добро упамте три ствари: да стреле лука вешто одлапају, да се не плаше кад јашу на коњима, да истину увек говоре, а да лаж сматрају као нешто што је најсрамније.

ТРЕБАЛО СЕ СЕТИТИ

У накнаду за само један шилинг путници аутобуског предузећа у ирском граду Мулингеру добијају кишобране направљене од папира који су тако чврсти да могу да издрже и прави пљусак. После употребе, кишобрани се осуше, дршка им се извади и од њих могу да постану мини-сукње које се могу дватри пута обући.

Ауђе, али краће

Оптужен да је возио ауто мобил у пијаном стању Џини Барни, бармен из Сан Франциска могао је да бира казну: 15 дана затвора или да напише 10.000 пута: „Алкохол унижава човека, због тога га нећу више пити“.

Барни је израчунао да ће му за овај посао бити потребно десет дана по осам часова дневно, што значи свега пет дана мање од затвора, али да ће зато „омрзнути“ алкохол за идућих десет година, што се опет њему никако не исплати.

ПРИЧА

НОВО ЛИЦЕ

Џоџе Фортунато био је члан злогласног америчког подземља. Једног дана полиција га је осумњичила за убиство неког Томи Драма. Позвали су га на саслушање, али Фортунато се није јавио. Издате су потернице и преко радија и преко телевизије, а разуме се полиција се послужила и дневним листовима и потерницама-плататима на којима је била слика Фортуната.

Опште мишљење је било да Џоџе Фортунато неће имаћи. Истина, он се на време напустио и дуже време је седео у свом скровишту као миш у мишоловци. Једног дана послао је свога секретара Тони Грета да извиди да ли би можда могао да побегне за Мексико.

Грета се вратио забринут и рекао: — Не бисте могли да стигнете ни до првог аеродрома. Потернице за вама налазе се на сваком кућном виду.

Фортунато је замислило пушио цигару и додао:

— Дошао сам на једну идеју Тони. Како би било да мало променим своју спољашност? Шта мислиш ти о томе?

— Како? — упита Тони Грета.

— Помоћу операције лица, рече Џоџе Фортунато. — То је најједноставнија ствар на свету. Бићу и даље Џоџе Фортунато, али ће само најближи пријатељи знати како изгледам са новим ликом. Уосталом, то ми је засад једина шанса да побегнем. Шта мислиш коме лекару да се обратим?

— Доктору Белу, сместа одговори Тони Грета. Он је иначе многим учинио сличне услуге. Има читаву галерију ликова, па лако може да сврши ту ствар.

— Позови га, рече Фортунато.

Неколико минута доцније Фортунато је у једном камиону кренуо на приватну клинику доктора Бела који га је очекивао. После кратког прегледа доктор Бел га упита:

— А како бисте желели да изгледате после операције?

— То је ваша ствар, али свакако не као Џоџе Фортунато, одговори он.

— У реду, то ће потрајати неколико недеља, ако желите да ствар наведемо савршено. У том случају гарантујем да вас ни рођена мајка неће препознати.

Када су прошле три недеље, скинути су завоји. Фортунато је могао да се дивн своје новом лицу у огледалу.

— Зар сам то зблија ја, докторе? — упита он у једном моменту.

— Да, то сте ви, али ни ја вас не

бих познао да то нисам радио, рече доктор Бел.

Прошле су још две недеље док ново лице Џоџе Фортуната није постало тако неупаљиво, да је могао да напусти при-

ватну клинику доктора Бела. Сада се није одвезао камионом, него кадилаком. Тони Грета седео је за воланом. У једном моменту он упита шефа:

— Зар сте то ви, стварно?

— Наравно, рече Џоџе Фортунато и повуче дим из цигаре. А сад ми рећи како стоји ствар са Мексиком? Је ли све спремно?

— Авнон ће брзо стартовати, рече Тони Грета. Сада ћу вас одвести на аеродром. Није било никаквих компликација. Читава чета полицијца у цивилу и униформи мувала се тамо-амо, али ниједан се полицијца није осврнуо на човека са новим лицем.

Џоџе Фортунато последњи је пут стиснуо руку Тони Грети и рекао:

— Ти ћеш остати овде и пази шта радиш.

Фортунато је кренуо према авнону. Одједном је чуо иза себе глас једног полицијца у цивилу:

— Станите, Брандоне! Куда журите?

Џоџе Фортунато је стао и мирно рекао:

— Ја се не зovem Брандон, ви сте ме заменили с неким другим.

У руци полицијца појавио се револвер.

— Никада не заборавам лица, рече он хладно, а на ваше сам чекао четири године. Зар се више не сећате како сте убили мога колегу Џорџа Фридеја? Ја сам вас видео и ваше лице нисам заборавао. Руке увис, Брандоне!

Џоџе Фортунато је лагано подигао руке.

На писти је почео да ради мотор авиона.

БИК КОЈИ СЕЛИ

РЕЖАК ИСПИТ ТРЕБАЛО ЈЕ ДА ПОКАЖЕ ДА ЛИ СУ МЛАДИ ИНДИЈАНЦИ ДОРАСЛИ ДА БУДУ ПРИМЉЕНИ У РЕДОВЕ ПРАВИХ РАТНИКА...

НАЈЗАД СУ МЛАДИ И ОСЛОБОЂЕНИ БЕЗА. ИЗМОЖДЕНИ, ПАЛИ СУ НА ТЛЕ. ДА ЛИ ЈЕ ИСПИТ ТИМЕ БИО ЗАВРШЕН? НЕ!

ПОСЛЕ ТОГА ТРЕБАЛО ЈЕ ДОКАЗАТИ И ИЗДРЖЛИВОСТ У ТРЧАЊУ. МЛАДИ И СУ ТРЧАЛИ ОКО ЛОГОРА ВУКУЊИ ЗА СОБОМ ДУГАЧАК КОНОПАЦ... СВЕ ДОК СЕ ЧИТАВО УЖЕ НИЈЕ ЦЕЛО ОМОТАЛО ОКО ЈЕДНОГ КАМЕНА...

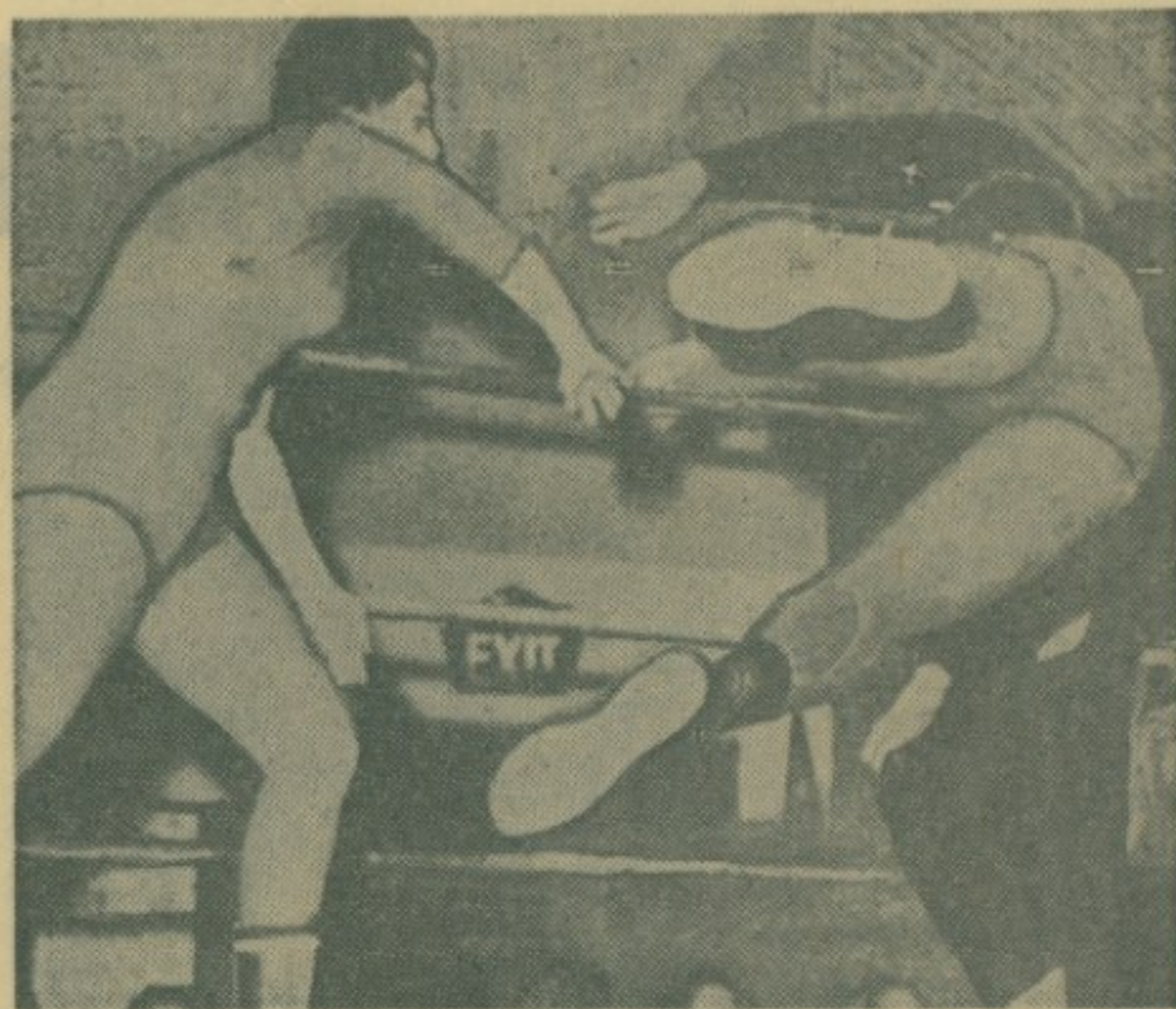
ПОНЕКАД БИ НЕКИ ОД МЛАДИЈА ИЗНУРЕН, ПАО, ДВА ОДРАСЛА РАТНИКА БИЛА СУ ТУ ДА ИХ ПОДИГНУ И ПОДСТАКНУ...

„ЈАЗАВАЦ КОЈИ СКАЧЕ“ ПОКАЗАО ЈЕ НА ИСПИТУ И СНАГУ И ИЗДРЖЛИВОСТ ПОТРЕБНУ ОДРАСЛИМ РАТНИЦИМА. ПОШТО ЈЕ ПРИМИО ЗНАКЕ ЗРЕЛОСТИ, ПЛЕМЕНСКИ ВРАЧ НАМАЗАО МУ ЈЕ РАНЕ МЕЛЕМОМ...

НА КРАЈУ СВЕЧАНОСТИ ДОБИО ЈЕ И НОВО ИМЕ ТОТАНКА ЈОТАНКА ШТО У ПРЕВОДУ НА НАШ ЈЕЗИК ЗНАЧИ БИК КОЈИ СЕДИ. ИМЕ ЈЕ ДОБИО ЗБОГ СВОЈЕ ВЕШТИНЕ ДА СЕ БИКУ У ГАЛОПУ ВАЦИ: НА ЛЕБА И ИЗ БЛИЗИНЕ МУ ЗАРИЈЕ СТРЕЛУ У ВРАТ, А ЗАТИМ СКОЧИ НА ЗЕМЉУ ПРЕНО ШТО СЕ УСМРЕНА ЖИВОТИЊА БРУШИ.

НЕЖНА ДОМАЋИЦА

Дерек Голдсмит, који има је победила Јапанског аса у 28 година, каже ва своју су- овом спорту Камиказу (на пругу).

— Нола је веома нежна и угодна супруга.

И ванста ко год посети ову породицу увериће се да је то тачно. Међутим, када дође вече ова нежна домаћица не може више да се препозна. Брзим ударцима одушевљава публику у кечерском рингу. Она вешто баца снажне мушкарце на под. Све то не ради из задовољства, него да и она помогне породицу. Њен највећи тријумф, био је када

У гба — шри рега...

○ Изгледа да немачко острво Грод има својеврстан рекорд: школу са најмањим бројем ђака. У девет становника овог острва спадају и учитељица и њена два ђака — брат и сестра.

○ За уморне и исцрпљене возаче аутомобила направљена је алармна сирена која почиње да ради чим возачева глава почне поспано да се клати.

○ Статистичари једне британске ваздушне компаније израчунали су да птице, сваке године, нанесу њиховим авионима штету од више од милијарду динара.

○ Да су Шкотланђани прави уметници у штедњи показује и ово: у Единбургу последњи модни крик је мушка кравата која има четири „лица“.

○ Једна француска фабрика електричних уређаја пустила је у продају женске ручне торбице у које су уграђени транзистори.

○ Главну atrakцију изложбе „Светлост и покрет“ која се одржава у Музеју модерне уметности у Паризу представља глобус пречника 6 метара у којем јачина осветљења зависи од јачине посетитељевог гласа.

○ Општинске власти у Сан-та Моника у Калифорнији нашле су драстичан, али радикалан лек за све прекршиоце саобраћајних прописа: осуђу-

ју их да извесно време — зависно од тежине прекршаја — раде на градском гробљу као гробари.

○ У месту Утерфорд у Ирској недавно је брачни пар Флинт, укупно тежак 240 килограма, удао своју кћерку Вирџинију тешку 105 килограма за Девида Фланагана тешког 128 килограма.

○ Да би још више улепшали свој град у коме се одржава светска изложба, општинске власти Монреаља позвале су на конкурс децу млађу од 12 година. Победници су добили четке и боје а и слободу да према свом укусу обоје оградe неких већих јавних зграда.

МАГЕЛАНИ — УСАМЉЕНИЦИ

Завршивши своје путовање око света Френсис Чичестер се уврстио у плејаду најзнаменитијих морепловаца који су потпуно сами опловили Земљину куглу. Праотац те плејаде храбрих помораца био је капетан Џошуа Слокам. Он је први, потпуно сам, опловио Земљину куглу, (1895—1898) у свом чамацу „Спреј“ од 12 тона.

Магнет романтике поморских авантура и данас привлачи људе.

Најмлађи морепловац-усамљеник је Ли Грејем. Он је свега две године био старији од Дика Сенда — петнаестогодишњег капетана из познатог романа Жила Верна — када је 18. августа 1965. године почео своју одисеју отиснувши се на море из свог родног града Сан-Педро на калифорнијској обали. Лепо време дуго му је било сапутник, све док код острва Самоа није за-

пао у страшну буру. Грејемова јахта „Голуб“ изгубила је катарку. Али, млади морнар се није предао. С импровизованом катарком и провлачени се између подводних гребена, успео је да стигне у Апију. Ту је сачекао да прође сезона урагана и у мају 1966. године кренуо је даље, курсом острва Тонга — Фиџи — Нови Хебриди — Нова Гвинеја. Ових дана почео је пловидбу Индијским океаном. За време своје пловидбе око света, која треба по његовом прорачуну да се заврши 1968. године, млади Грејем се припрема за полагање пријемног испита на универзитету.

Најстарији морепловац-путник око света је седамдесет двогодишњи Џон Гетеке са Девичанских острва.

У Јужном кинеском мору Гетеке је доживео авантуру која у наше време изгледа потпуно невероватно. На путу

од Маниле до Сиднеја његову јахту „Валкирију“ напао је гусарски једрењак... После заробљеништва које је трајало 39 дана, до голе коже опљачкани Гетеке наставио је пловидбу. Пристајао је у Сингапур, на Сејшелским острвима а после кратког одмора у Дурбану опловио је Рт добре наде и узео курс према Девичанским острвима одакле је, четири године раније, и кренуо. Круг се завршио.

Ако се Ли Грејем може упоредити с Верновим петнаестогодишњим капетаном Диком Сендом, онда на улогу модерног Жака Паганела, ученог Жил Верновог јунака, с пуним правом претендује Феликс Нобл који је на пловидбу око света кренуо из Хонолулуа. Из Тараве, на Гилбертовим острвима, стигла је вест да је Нобл претрпео бродолом на Југоисточном рту Божињег острва до којег је његову

шкуну „Феликс“ однела бура.

Угледавши острво Нобл је одредио своје координате и израчунао да је пред њим Божиње острво. Одлучивши да се искрца на њега, спустио се у своју кајуту да узме географску карту великих размера. И узео је карту Божињег острва... али оног које се налази у Индијском океану (постоје два Божиња острва: једно у Тихом, друго у Индијском океану), а он је пловио Тихим. Оријентисао се према њој, морепловац је кренуо на север да би опловио рт. А требало је да плови тачно у супротном правцу. Цунка је налетела на подводну стену и насукала се. Срећом, успео је да се спасе. Кад цунка буде оправљена Феликс Нобл ће наставити путовање.

ШТА ЗНАМО О ЦЕЗУ

ЈЕДАН ОД НАЈВЕЉИХ ЖИВИХ ЦЕЗ МУЗИЧАРА — ДИЗИ ГИЛЕСПИ КОГА ЈЕ СЛУШАЛА И НАША ПУБЛИКА

Мало људи зна право значење речи — цез. Дефиниција: шта је цез, дата је много касније од самог постанка ове врсте музике.

Одавно су стручњаци и музиколози покушавали да дају праву дефиницију цеза, и то је ипак пошло за руком једино, једном од најпознатијих теоретичара и критичара цеза Маршалу Стернсу, професору енглеске књижевности Шекспировог доба на универзитету у Њу-Јорку. После дугогодишњег студозног рада, консултовања великог броја музичара и познавалаца цез музике,

професор Стернс дошао је до следеће дефиниције: „Цез је импровизирана америчка музика, која користећи европске инструменте уједињује елементе европске хармоније, европску-афричку мелодију и афрички ритам.“

Прави настајак цеза почиње крајем прошлог и почетком овог века. Седам градова у Америци желе да при своје себи част, да их називају градом у коме је цез рођен. Данас се ипак сматра да је цез потекло из Њу Орлеанса, мада се и у осталим градовима јављало музичаре које се сматра пре течом цеза. Временом цез

прихватају и остали градови Америке да би касније и Европа примила ову врсту музике дајући јој при том свој специфичан начин интерпретирања.

Узимајући прозно 1900. годину, као годину када се цез први пут појавио на светској позорници музике, можемо рећи да је његов развој за ових шедесет и седам година доживео потпуну светску афирмацију, како код слушајалаца озбиљне музике тако и код музиколога и композитора који су цез у почетку сасвим негирали. Истовремено се цез музика усавршавала у тражењу својих специфичних израза

да би коначно изборила своје место. Слободно можемо рећи да је цез музика — музика XX века.

Од свог постанка до данас цез је променио више стилова од којих је сваки као по правилу трајао близу десетак година. У почетку је доминирао рег-тајм. То је био нарочити стил свирања на клавиру, карактеристичан по изразито наглашеном ритму, коме је супротстављена мелодија која је умногоме подсећала на народне песме. Један од најпознатијих представника рег-тајма био је Скот Цоклин који је написао преко шест стотина композиција овог начина свирања.

После рег-тајма долази њу орлеанс стил, где се први пут упознајемо са „хот“ („врхун“) свирањем. Свирање се назива „врхун“ због изванредно изражајне топлине у свирању. Овај стил су упуштавали углавном Црнци, док су белци били њиме одушевљени те су почели да га имитирају. Имитирање овога стила белцима није успело, али је довело до новог начина свирања, односно до диксиленд-цеза који је у ствари био „бели“ начин свирања „црног“ њу орлеанс стила. Код диксиленд мелодија је равнија, хармонија чистија, али начин свирања тонова није био тако оригиналан и виталан. И идеје су такође биле далеко сиромашније. Европски елемент свирања где је био нарочито присутан а нарочито елементи марша.

Новост двадесетих година

овог века, почиње да бива „блуз“ или тачније класични „блуз“ а разлику од „блужа“ или такозваних сеоских песама са краја XIX века. „Блуз“ одговара свирању у црквеној музици. Певали су га Црнци сваке вечери на обали Мисисипија или испред кућа у црничким предграђима Њу Орлеанса. „Блуз“ је поред изражајности и сете, поседовао и форму, која се може поставити уз бок класичној троделној музици од песме до симфоније.

„Блуз“ се најпре само певало, да би касније сачињавао највећи део инструменталног цеза. Његов утицај на каснији развојак цеза неспорно је био велики. Насупрот црничком „класичном блузу“ двадесетих година јавља се и стил белачког цеза. Тај исти стил је био сличан диксиленду, али је начин свирања био миришији и глаткији. У принципу у чикаго стилу постоји само једна мелодија а нарочиту важност добијају соло деонице инструмената или како се то стручно каже „коруси“.

Тридесетих година овога века наступа ера свинга. Свинг означава појачавање интензитета ритма, а што је у цезу познато и од његовог почетка, што би у ствари значило да нема цеза без свинга. Диксиленд трубач и диригент Винги Менон једном је лепо објаснио шта је свинг: „То је осећај пораста темпа, мада се он изводи непогрешиво једнако и једномерно.“

Када је свинг достигао своју кулминацију почело је да се говори да је цез мртав. Музичари су почели да пишу све компликованије аранжмане, али то није довело до побољшања резултата. Изгледало је као да је цез стварно почео да умире. Међутим, поново се јавља нов стил у почетку доста неприметно да би свој врхунац достигао око 1945. године. Настао је у малим локалитетима у Харлему, познатом састајалишту цез-музичара. Ти музичари су почели да користе хармоније Стравинског и Хиндемита, мада неки од њих нису ни када ни чули за имена ових познатих композитора. Те су хармоније они сами открили. Ове композиције извођене су и прашене речима, које су музичари сами измишљали а ако нису знали додани су слоге „би-бап“, нешто слично нашем „ла, ла, ла...“. Ова нова врста цез музике добија име „Би-бап“ или касније сасвим скраћено „бап“. Тај стил је суверено владао од 1940—1950. године и вероватно је стим о коме се највише дискутовало а који је у исто време дао највећи прилог цезу.

После бапа настаје ера „жула“ или време „хладног“ цеза чиији су протагонисти углавном белци.

После „жула“ извесно време цез постаје авангардан, али се тај стил не задржава дуго. Логично се поставља питање који ће стил у цезу бити следећи после ових стилова.

ЛОВЧЕВА ОСВЕТА

Пре две године Индијанцу Френклину Симону са Аљаске један медвед побио је псе. Заједно са својим синовима Френклин је више пута гонио овог медведа али је овај увек некако успевао да побегне. Последњи пут су га ранили у ногу. Како је на Аљасци готово немогуће живети без паса, Френклин је набавио нову скипу паса и са њом обављао своје послове.

Прошле зиме Френклин је пошао са своја два сина на дужи пут. Сваки је гонио своју запрегу дуж реке Хасли на Аљасци.

Док су отац и старији син ишли без сметњи, млади је изненада пропао кроз лед у воду. Али захваљујући псима, који су га извукли, спасао се не само он већ и санка.

Док се старији брат вратио да помогне млађем, Френклин је наставио пут и не приметивши шта се десило. Возећи тако одједном се појавио један медвед који је пошао право ка њему.

Медвед је био управо напустио своју јазбину и гладан кренуо у потрагу за храном. Френклин је то знао и зато је одмах зауставио запрегу и дограбио пушку са својих санки. Али мада је имао три пушке, ниједна није опалила, вероватно зато што су биле замрзнуте. Медвед је то искористио и убио два пса пре него што су Френклинови синови стигли у помоћ оцу и убили медведа. Кад су му пришли и боље га загледали видели су да је то овај исти медвед који им је побио псе прошле године. Познали су га по ожиљку на ноzi.

НЕВИДЉИВИ ЛЕКАР

тиња повређена, она одлази на неко тихо место где је неће узнемиравати. Стручњаци који су се интересовали за ове појаве кажу да се то место обично налази тамо где има неких специјалних трава које рањена животиња једе и на тај начин се лечи. Мачке и пси једу траву када се не осећају добро, а свакако медведи не једу купине и јагоде само због хране, као што ни јелен не једе младу кору дрвећа и гранчице, него и из других узрока.

Људи који су посматрали ове појаве мисле да птице и животиње тачно знају које трава лече коју болест.

Индијанци у Америци, научили су које су траве лековите посматрајући животиње. Гледалци су како медвед вади корење папрати и једе када је болестан. Када вука уједе нека змија отровница он једе корен једне биљке која га лечи.

Животиња која има температуру увек тражи место покрај реке у дебелом хладу. Тамо лежи у миру, пије стално воду и не једе скоро ништа све док се не излечи. Примећено је да животиње често излажу поједине делове тела сунцу, као да имају реуматизам.

Гризи медведи када остане много воле да се купају и то чине од раног пролећа до касне јесени. После сва-

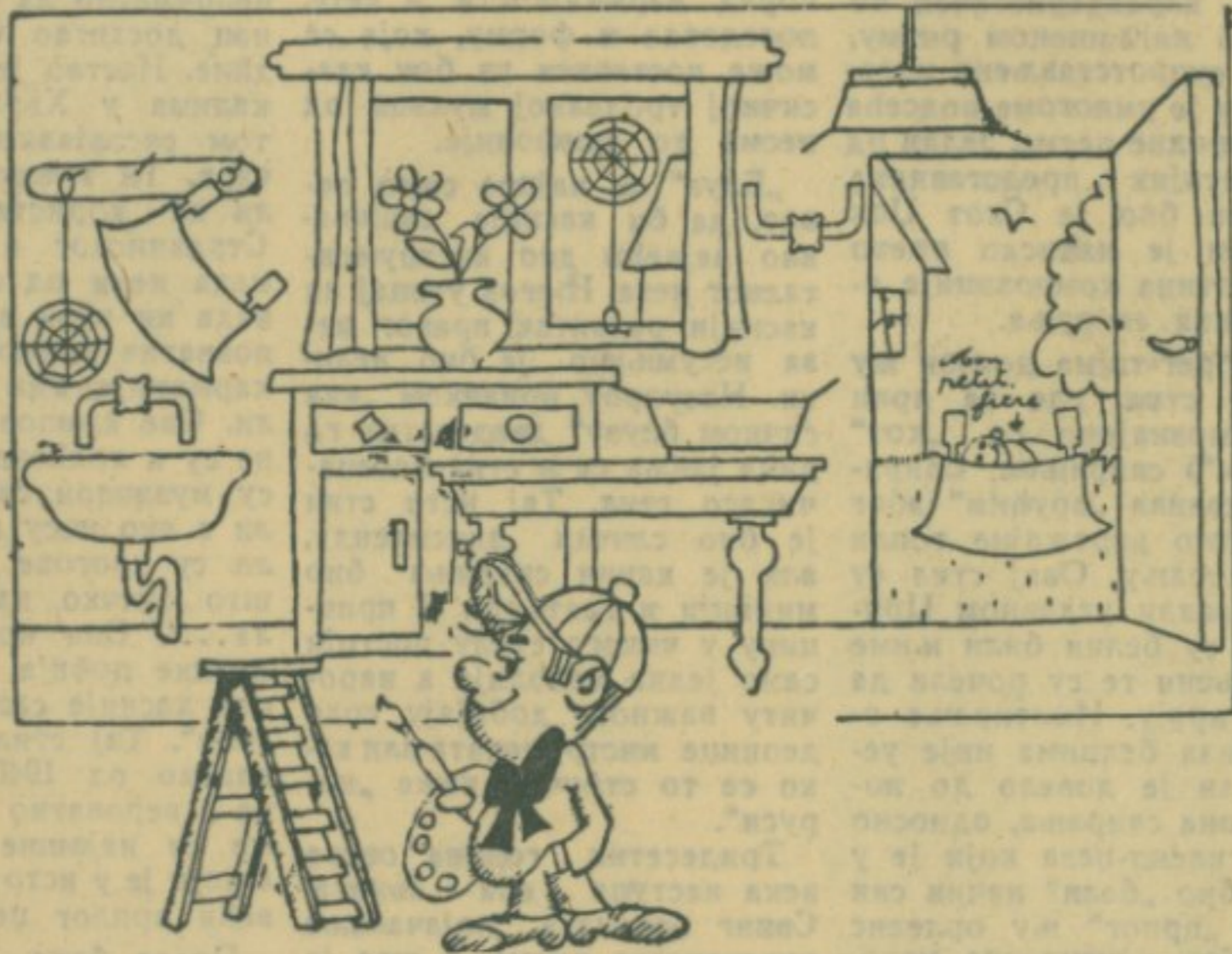
ког купања изгледа да се осећају много свежији и расположенији. У сваком случају, иако се не зна узрок свега томе, купање им изгледа веома прија. И друге животиње воле да се купају. Сматра се да им купање користи да се ослободе разних инсеката који се завуку у перје код птица а код животиња у длаку. Када нема у близини воде, онда се птице „купају“ у песку или прашини, па чак и у блату. Главни је да се на неки начин отерају уљези са коже.

Исто тако животиње и птице знају када коју храну треба јести. Чим се мења сезона, мења се и дијета. Причају да не јелени превалити стотине километара да би нашли воду у којој има крена који им је неопходан за растење рогова. И птицама је потребан креч да би могла да се стврдне кора на јајету. Зато и оне траже креч у земљи. Приморске птице кљуцају шкољкаше.

Људи су кроз целу историју имитирали животиње у лечењу. Користили су разне биљке и траве, чист ваздух и потпун мир. То је и данас за људе главни услов да би се излечили од извесних болести. Разуме се, људи су пронашли друге лекове, али животиње су и даље остале код својих старих опробаних лекова.

Када је нека дивља живо-

ОПВОРИ ОЧИ

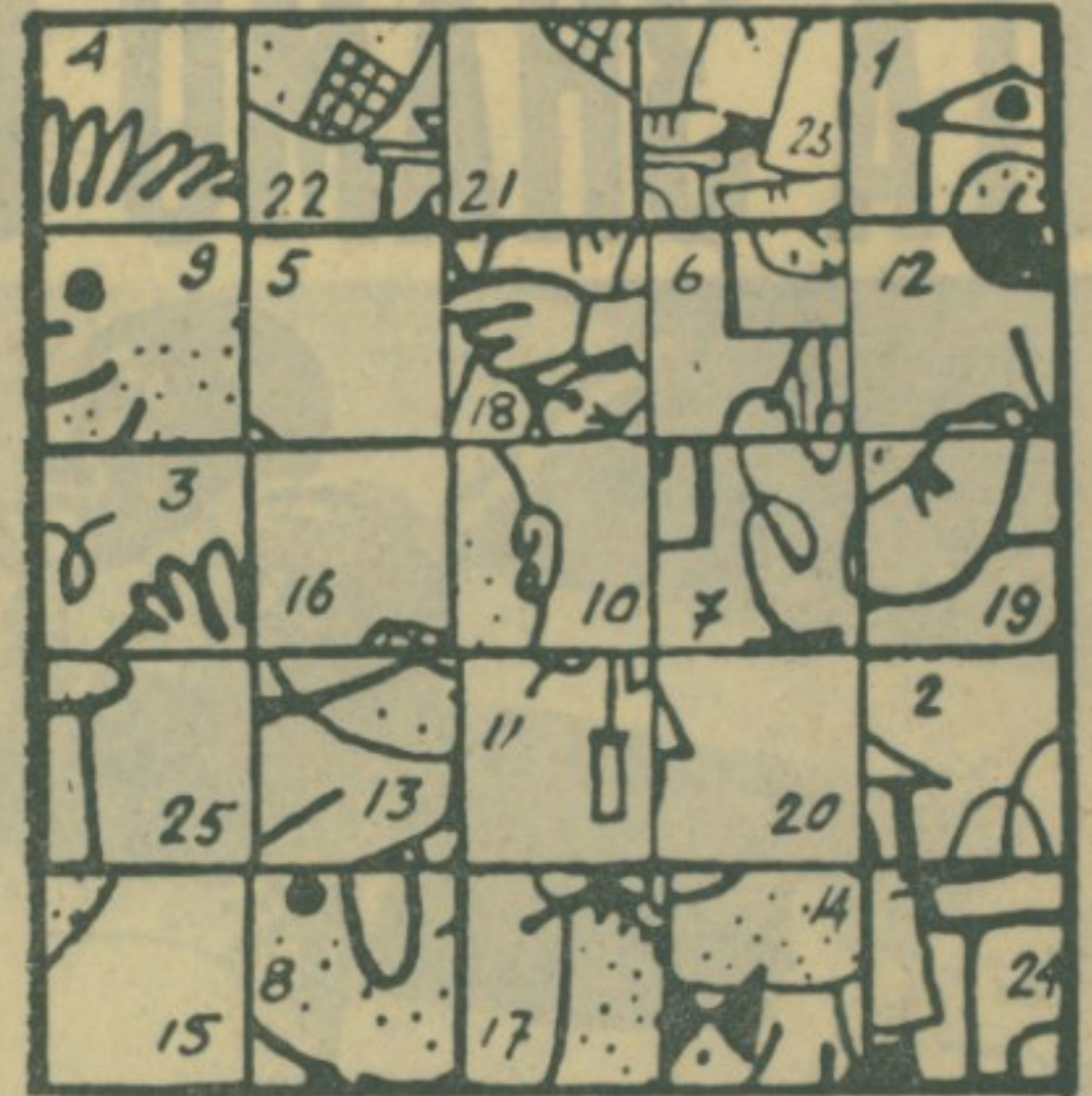

Дечак на нашој слици желео је да те збуни па је нацртао на овој слици, између осталог, четири предмета која као јаје јајету личе на друга четири предмета на истој слици који су окренути на опак.

Ако ти не пође заручком да их пронађеш погледај наш одговор.

Одговор:

1. вајар и вајница, 2. вајница и вајар, 3. вајница и вајар, 4. вајница и вајар.

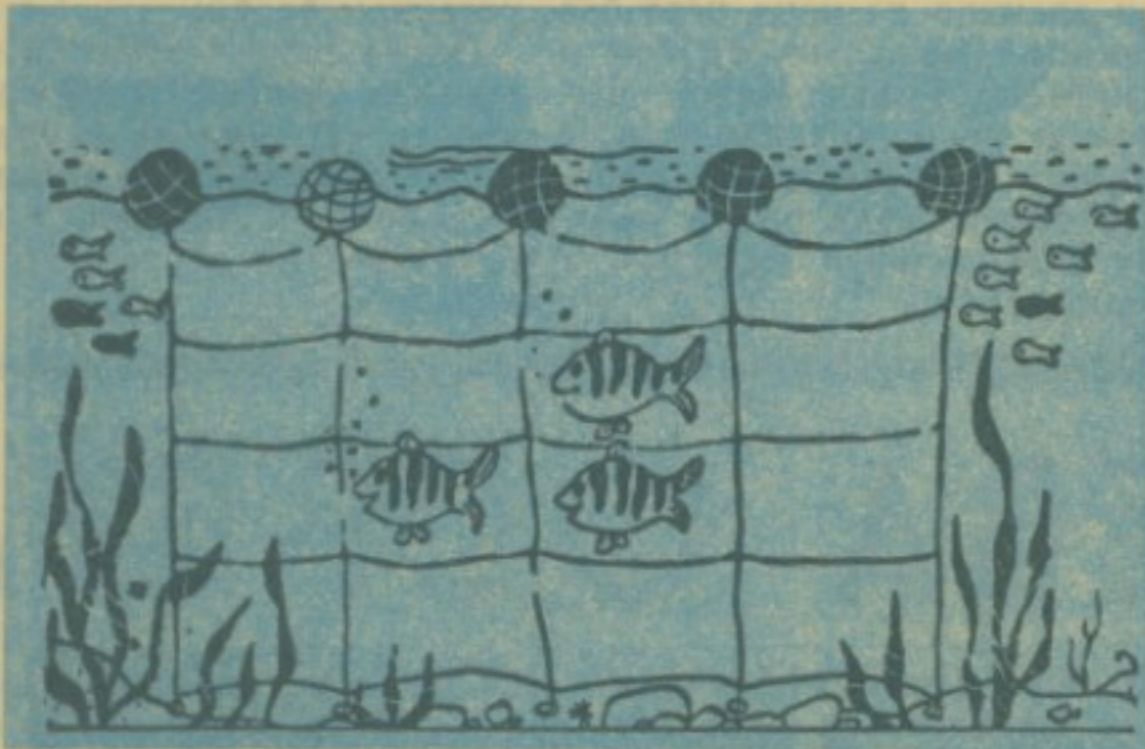
ЗА МАЛЕ СЛИКАРЕ

Саставите ове квадрате и одгонетнујете замисао нашег илустратора.

Овај задатак се може решити на два начина. Читаву слику прерисајте на чист комад хартије за цртање на којем сте најпре нацртали квадрат издељен

на 25 поља (при томе се цео цртеж може повећати) или једноставно изрежите наш цртеж на поједина поља а затим их поново залепите у пет редова по пет комада, водећи, наравно, рачуна о редоследу (1, 2, 3 итд.).

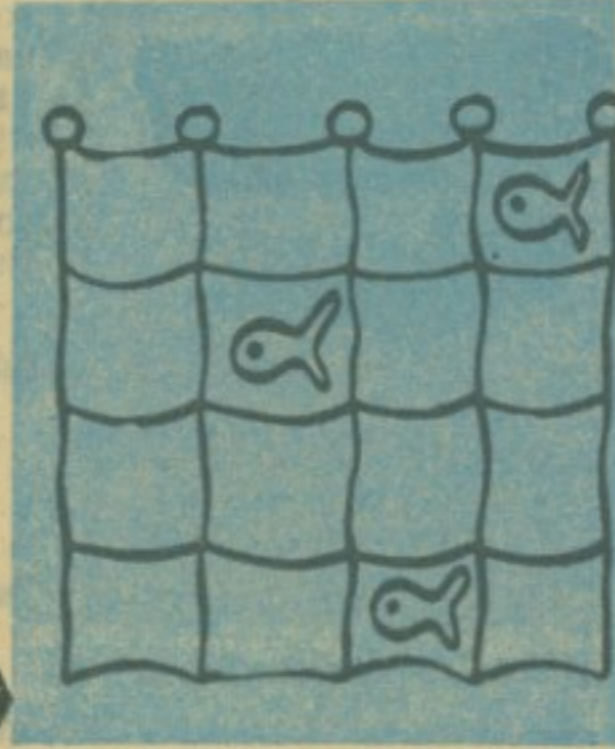
ПОКУШАЈ

Можеш ли да промениш места рибицама у пољима на нашој слици али тако да се ниједна од њих не нађе у истом реду поља ни положењу ни усправно ни по дијагонали?

Одговор:

Претек.

За оне који летују у кампу

У ПРОШЛОМ БРОЈУ ДОНЕЛИ СМО НАПИС И ЦРТЕЖЕ НАМЕЊЕНЕ НАШИМ МЛАДИМ ЧИТАОЦИМА КОЈИ ПРВИ ПУТ ЛЕТУЈУ У КАМПУ С ДРУГОВИМА ИЛИ ДРУГАРИЦАМА. У ОВОМ БРОЈУ ДОНОСИМО, КАО ДОПУНУ ЈОШ ШЕСТ ПРАКТИЧНИХ САВЕТА КОЈИХ ТРЕБА ДА СЕ ПРИДРЖАВА СВАКИ ОМЛАДИНАЦ АКО СЕ ВЕЋ ОДЛУЧИО ДА ЛЕТО ПРОВЕДЕ У КОЛЕКТИВУ. ЈЕР, ЗАЈЕДНИЧКИ ВОРАВАК НЕ ЗНАЧИ САМО ЗАДОВОЉСТВО И ЗАБАВУ, ОН НАМЕЊЕ И ИЗВЕСНЕ ОБАВЕЗЕ.

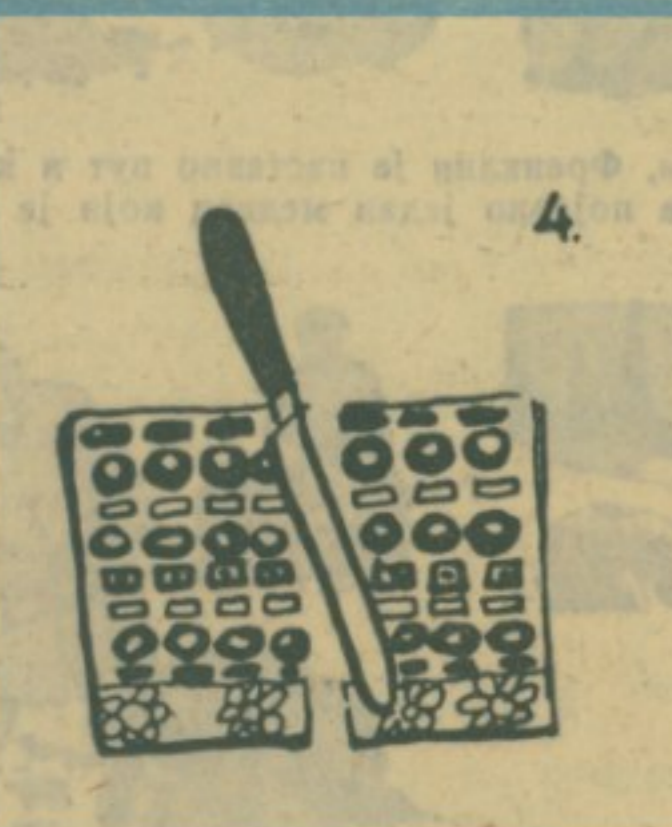
Пре него што гласно запеваш или ако си љут викнеш погледај колико је сати.

Не разбацуј ствари по шатору, ово није твоја кућа.

Не тражи увек најбоље место за спавање, сачекај најпре да се окупе сви другови и да се договорите.

Не једи кришом своје послastiце и не претурај по туђим раницама.

Уколико сте кренули у обилазак околине и нисте понели воду за пиће не узмиратицајте остале другове с тим како си „ужасно жедан“.

Не позајмљуј туђ пешкир, сапун и чешаљ, јер то није хигијенски.

У нашем листу доносили смо више пута текстове и цртеже лампи кроз векове. Међутим, овог пута смо желели да проверимо шта си од тог научно и донели смо пет лампи за које треба да погодиш ком времену припадају?

Ако ниси баш расположен да се си

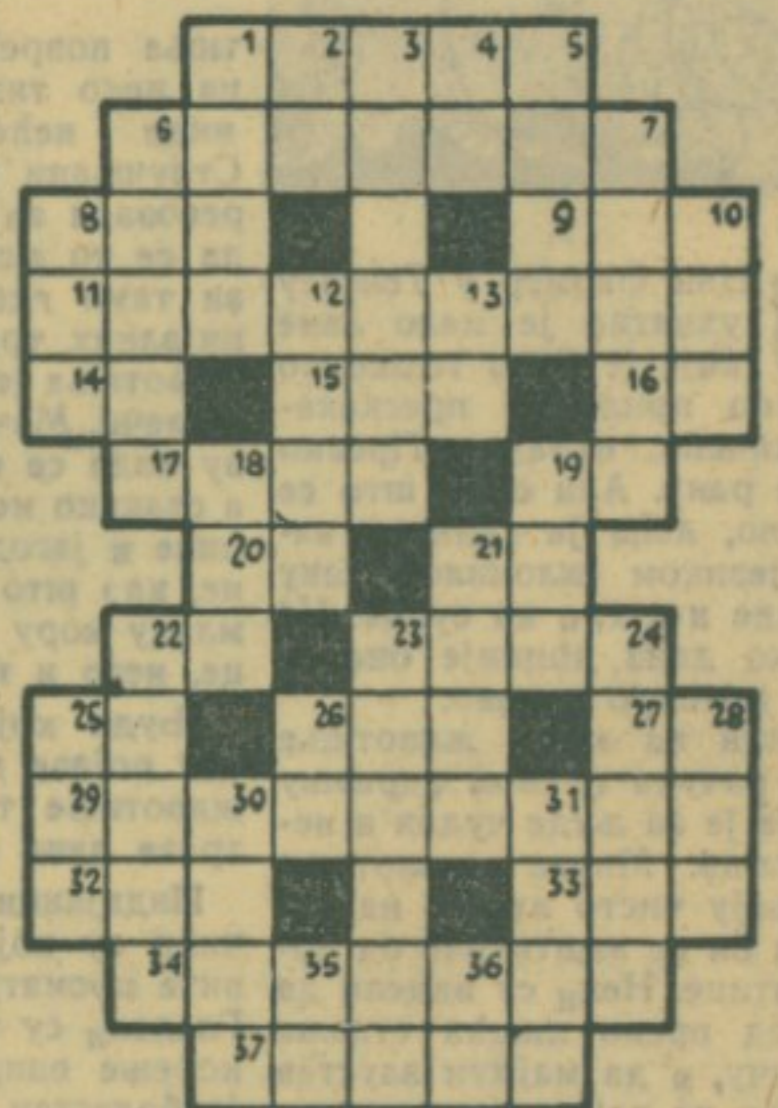
размишљаш дајемо ти одговор.

Одговор:

1. XVIII век, 2. XIX век, 3. XVIII век, 4. XVIII век, 5. XVIII век.

УКРШТЕНЕ РЕЧИ

Водоравно: 1) мали водени ток, 6) група острва у Средоземном мору, 9) острвље код Ноланде, 10) једноцифрен број, 11) рад, занимање, 14) слово старословенске азбуке, 15) попут, 16) уштина замењива, 17) бог љубави код старих Римљана, 18) предлог, 20) име француског филмског глумца Монтија, 21) девето и ослинасто слободна азбука, 22) хемички знак за иридијум, 23) уже са замком на крају за хватање животиња, 25) иницијали нашег књижевника „Ивова слава“, 26) озидана обала, 27) истурени део копна у море, 29) занимљивост, 32) изузрне птице трагичке са Новог Зеланда, 33) столице, 34) део народне ношње, 37) алогласни римски цар.

Усправно: 1) страшно мушко име, 2) данска мера за количину у комадима, 3) позориште, 4) река у Колумбији, 5) лако ломљиво, 6) шумско дрво, 7) европска острвска земља, 8) речно острво, 10) један од вођа јапанске буржоаске револуције (Хироури), 12) стара мера за течност, 13) свежа, 18) тишина, 19) део лица, 21) наш познати композитор и диригент, 23) страна света, 25) читач и одевач рукописа у књигама, 24) планина у Црној Гори, 25) усамљен, 26) предлог, 27) биларски штап, 30) подручје, 31) мушко име, 38) аутомобилска ознака за Пећ, 36) грчко слово.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

Водоравно: 1) срп, 4) Крк, 7) Тара, 9) Клер, 10) Одиан, 11) рано, 12) Матис, 14) фанатик, 16) нотар, 17) кер, 19) ал, 20) сто, 22) ро, 23) рис, 25) Азана, 27) Омолца, 30) Енар, 32) ваши, 34) Итон, 36) анал, 37) сопе, 38) Кок, 39) нит.

Усправно: 1) Стои, 2) рад, 3) примат, 4) класик, 5) реи, 6) крос, 8) аванае, 9) Крит, 13) Тартаља, 14) фолко, 15) керња, 16) нар, 18) Роа, 21) Озирис, 24) смешак, 26) ацетон, 28) О'Нил, 29) знак, 31) снет, 33) ено, 35) ови.

РОМЕЛ ЈЕ

ГЛЕДАО СВОЈ ПОРАЗ

Када је вршио инспекцију свога ваздухопловства у Агадабију генерал Ромел је својим очима гледао како савезнички командоси уништавају немачке авионе и пилоте и то пред битку за Бенгази.

Неколико дана пре историјске битке за Бенгази, на фронтима у Северној Африци било је мирно. Осма британска армија и Ромелов афрички корпус вршили су последње припреме за одсудну битку.

Командант пустињске групе савезничких командоса поручник Дејвид крстарно је у пределу оазе Бало. Гледао је како би се неприметно приближио неким немачким аеродромима, а нарочито оном код Агадабија. За њим је ишла чудаа група људи: Арапа, Француза и Енглеза. Били су обучени у црне плаштове и наоружани аутоматима и бомбама. Кретали су се као сенке, које су се једва оцртавале у непрозирној тами.

На челу ове колоне, која се само ноћу кретала, налазили су се арапски и енглески археолози и биолози, који су пуних десет година радили у оази Бало, некадашњој пре-

стоници племена Мајџа. Они су били одлични познаваоци непрогледног пространства северно од Газале и без њих би сваки корак овде био узалудан.

Поручник Фрејзер и подофицир Дививијер, који су припадали овој групи, по налогу археолога постављали су знакове да би могли истим путем да се врате.

У нападу су се послужили индијанском тактиком

Поручник Гус и подофицир Сикинг приближавали су се немачком аеродрому код Тамита, који је био удаљен 50 километара од Сирте.

На аеродрому Тамит била је потпуна помирнина. Десетак минута пре једанаест часова четворца Арапа из оближњих села пробили су се кроз немачке страже и продрли до

официрске кантине, из које је допирало жагор и песма Ромелових пилота. Био је 23. децембар 1942. године, два дана пре почетка историјске битке за Бенгази.

Један Арапин успео је да проведи поред немачког стражара официре Сикинга, Падија и Бенета. Довео их је до самих врата кантине. Други Арапин провео је до аеродромске писте остале командосе. На писти се налазило 25 тешких бомбардера, који су имали да сутрадан бомбардују положаје индијске дивизије Осме армије.

Командоси постројени као Индијанци продрли су до авиона и легли под њихове трупове. Тачно у 11 часова почели су да убацују у кабине авиона тежиру ручне бомбе, а после тога као сенке, маскирани у црне плаштове, почели су да се повлаче.

У једанаест часова и петнаест минута Бенет је нагло отворио врата кантине из које је блеснула светлост. Немачки виши официри, команданти ескадриле и пилоти, били су популијани. Нису обраћали пажњу на Бенета. Један дуг рафал из Бенетовог аутомата по-

гасио је сијалице, а стаклени лустери су се просули по поду. Сикинг и Пади такође су дејствовали. Косили су их својим аутоматима све по сали. „Посету“ су завршили на тај начин што су бацили четири ручне бомбе, које су сасвим демолирале кантину. На поду је лежало тридест убијених немачких официра, а остали су били теже и лакше рањени.

Само што су се стишале експлозије у официрској кантини, одјекнула је страховита експлозија која је цео аеродром бацила у ваздух. Тешке авионске бомбе, које су биле намењене индијској дивизији, разориле су све аеродромске објекте и инсталације. Пламен запаљеног бензина прожидирао је Ромелову ударну ваздухопловну снагу.

Преживели немачки и италијански војници ускочили су у камионе и напуштали базу да би спасли голе животе.

У једном моменту Бенет се појавио са командосима. Зауставили су италијанску колону, сели у камионе и наставили, преобучени у италијанске униформе, да се повлаче. Путевали су читавих десет километара све док се нису удаљили

из опасне зоне. Италијански војници приметили су у близини база пустињска возила која су чекала Бенета и његове другове на уговореном месту. Било је касно да ма шта предузму, јер су се командоси брзо удаљили.

Експлозије на све стране

Аеродром Агадабија био је највећа немачка ваздухопловна база пред битку за Бенгази. На њему се налазило око стотину ловачких авиона. Четири часа пре доласка командоса Ромел је извршио инспекцију овог аеродрома, а читаво последодне проверавао борбену готовост ваздухопловне базе.

Иако је овај аеродром био добро обезбеђен, ипак су и овде доморочи успели да доведу Дејвидове командосе на саму писту. Сем дежурних аеродромских служби, пилоти су били у креветима. Ујутру, у пет часова, два ловачка пука требало је да полете на борбени задатак. Ромел је издавао наређења за предстојећу битку. Наједном је у 11,15 часова на аеродрому Агадабија загрмела серија експлозија ручних темпираних бомби. Настала је узбуна. Пилоти су потрчали према авионима, али је било касно.

Ромел је са својим генералима истрчао из команде ваздухопловне дивизије и посправао трагичан крај месершмита и хајнкела. Митраљески рафали Дејвидових командоса засипали су ватром пилоте и особље које је трчало на све стране. Пред Ромеловим очима одвијао се несхватљиви хаос. Да би трагедија била још већа, до почетка битке за Бенгази није било више од тридесет часова. Тридесет седам ловачких авиона који су ту уништени нису могли да се надокнаде.

Ромел и његови генерали надали су се да ће им помоћ стићи са других аеродрома, али су им у истом часу са аеродрома из Тамита јавили да је бомбардерска дивизија нестала у пламену и да је сам аеродром одлетео у ваздух за једно са пилотима. Командоси су дејствовали и на другим местима. Са аеродрома код Агеиле јавили су да је италијански путнички авион одлетео у ваздух а уништен је и неколико немачких авиона који су се те ноћи затекли на аеродрому.

Ујутру, 25. децембра 1942. године, Осма армија фелдмаршала Монтомерија кренула је у напад. Трећег дана цинковске битке Немци и Италијани били су поражени и никад се више нису вратили у Бенгази. Ромел је код Агадабија видео свој пораз од кога се никад није опоравио.

... најдужа деоница потпуно праве железнице пруге на свету налази се у Аустралији: 120 километара без и најмање окупке.

... при изградњи турбина и неких других делова реактивних авиона потребна је изванредна тачност, јер би и разлика која износи чак и тридесети део дебљине човекове влакна могла да изазове катастрофу.

... пустињски Туарежи употребљавају ратну опрему веома сличну средњовековној у Европи: оклоп, кацигу с визиром и мач с две оштрице.

... у Долини смрти у Калифорнији године 1917. забележена су 43 узастопна дана са температуром од 50 Целзијусових степена.

... стабла баобаба (хлебног дрвета) достижу у обиму до 25 метара, Баобаб живи и до хиљаду година.

... Једна врста тропског рака назван „брзаноги“ производи звуке сличне „гласовима“ наше верице.

ГЛАВА ЈЕ ПОТПУНО „ИШЧЕЗЛА“ ПОД СЛОЈЕМ ГИПСА. ОПЕРСКИ ПЕВАЧ-БАСИСТА ЈЕДВА ДИШЕ КРОЗ СЛАМКЕ У НОСУ.

МАЈСТОР ЗАВРШАВА ГИПСАНУ ГЛАВУ. А ЦЕРОМ ХАЈНИС ПАЖЉИВО ПОСМАТРА. ОЧИ ДОБИВАЈУ ПОСЛЕДЊУ ПОДИТУРУ, А НА КРАЈУ ЋЕ СЕ НАПРАВИТИ ПОТПУНО ПРИРОДНА КОСА.

ЧОВЕК СА ОСАМ ГЛАВА

Многе муштерије посете студиј Петера Козолина у Њујорку у коме он израђује гипсане моделе, али је свакако најинтересантнији његов муштерија оперски певач Цером Хајнис.

Да би Козолин израдио оно што Хајнис жели, певач је морао сатима да седи у студију и то готово непомичан на столицу. Кроз сламке у носу могао је да дише, све док гипсани отисак његове главе није био готов. Тиме је „тортура“ за Церома Хајниса била завршена, а за Петера Козолина почињао је посао. Он је морао да начини седам копија певачеве главе.

Зашто је Цером Хајнис одлучио да своју праву главу

обогати са седам резервних глава?

— Као певач морам да приказујем најразличитије ликове, каже Хајнис. Данас брадатог капетана, сутра можда руног развратника, прекосутра елегантног кавалера итд. Свака улога захтева друго, сасвим ново лице. А пошто ја лично најбоље знам шта изискује улога, одлучио сам да сам правим шминку.

Вајарство је иначе најмилији хоби Церома Хајниса, па му шминкање властитог лица није тешко. Сада може на миру да припрема маске на својим резервним главама. Откако се прочуо најновији хоби Церома Хајниса, многе његове колеге називају га „човек са осам глава“.

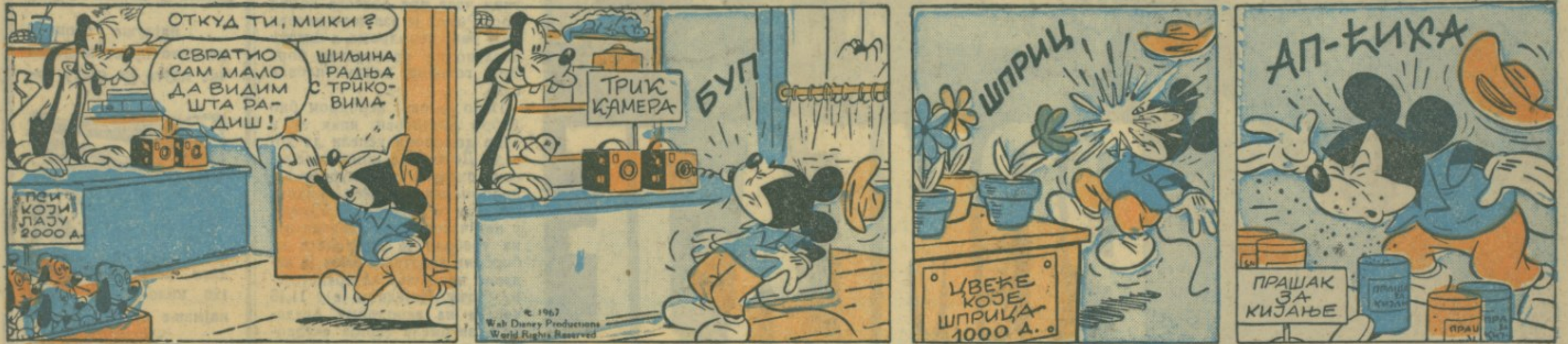
„ОКОВАН“ ДАСКАМА, КОЈЕ ЛИЧЕ НА СРЕДЊОВЕКОВНУ СПРАВУ ЗА МУЧЕЊЕ, ЦЕРОМ ХАЈНИС НЕ МОЖЕ НИ ДА СЕ ПОМАКНЕ. СТРЕЉИВО ПОДНОСИ ПРИПРЕМЕ ЗА УЗИМАЊЕ ГИПСАНИХ ОТИСАКА ЊЕГОВЕ ГЛАВЕ.

ЦЕРОМ ХАЈНИС ЈЕ ОДАХНУО КАДА СУ СКИНУЛИ СТВРДНУТУ МАСКУ С ЊЕГОВЕ ГЛАВЕ. ПРЕМА ОВОМЕ МОДЕЛУ ПРАВИЋЕ СЕ ГИПСАНЕ ГЛАВЕ НА КОЈИМА ЋЕ ПЕВАЧ УПРАЖЊАВАТИ СВОЈ ХОБИ.

WALT
DISNEY

МИКИ

ЏОНИ ХАЗАРД ФРЕНК РОБИН

